

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů

Katedra zahradní a krajinné architektury

**Fakulta agrobiologie,
potravinových a přírodních zdrojů**

**Důvody migrace obyvatel měst do venkovských sídel v Jičínském
regionu**

Diplomová práce

Autor práce: Bc. Libor Haken

Studijní program: Rozvoj venkova a zemědělství

Studijní obor: Rozvoj venkovského prostoru

Vedoucí práce: RNDr. Oldřich Vacek, CSc.

© 2023 ČZU v Praze

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "Důvody migrace obyvatel měst do venkovských sídel v Jičínském regionu" jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 14.4.2023

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucímu práce RNDr. Oldřichu Vackovi CSc., za cenné rady, poznatky a samotné vedení diplomové práce.

Dále bych chtěl také poděkovat svojí rodině za trpělivost a vytvoření podmínek, které mi byly v průběhu studia a tvorbě této práce vytvořeny.

Důvody migrace obyvatel měst do venkovských sídel v Jičínském regionu

Souhrn

Všeobecným trendem současnosti, je migrace lidí z venkova do měst. Důvodů, které vedou k tomuto mínění, je celá řada. Město je zajímavější z ohledu pracovních a tím pádem i finančních příležitostí, dostupnosti potřebné občanské vybavenosti, možnosti volnočasových aktivit, společenského života apod.

Domněnka v oblasti Jičínského regionu je taková, že tomu tak není. Dokonce, že je zde trend opačný, tedy že lidé migrují z města Jičína do venkovského prostoru, do vesnic ve zmíněném regionu. Jedná se o vesnice Březina, Holín a Kbelnice. Je to proto, že tyto vesnice, v tomto regionu, mají kvalitní infrastrukturu a spojení, právě se statutárním městem Jičínem, který je jediným městem v regionu. Díky tomu migranti příliš nepřichází o své finanční prostředky, nepociťují nedostatečnou občanskou vybavenost vesnic, nemusí měnit své zvyky, koníčky a volnočasové aktivity. Tedy nenabývají dojmu, že by o něco ze svého dosavadního městského způsobu života odstěhováním přišli či ztratili.

Bylo zjištěno, že typický migrant v Jičínském regionu, je ekonomicky soběstačný. Chce mít pocit bezpečí a anonymity, což mu zdejší venkov umožňuje a zároveň stojí o lepší životní prostředí, které dle všeobecného mínění na vesnici je lepší než ve městě.

Klíčová slova: migrace, migrace obyvatelstva, migrační vlna, venkov, Česká republika, Jičínský region, strukturovaný rozhovor.

Reasons for migration of urban residents to rural settlements in the Jičín region

Summary

The general trend today is the migration of people from rural to urban areas. There are a number of reasons that lead to this opinion. The city is more interesting in terms of job and thus financial opportunities, availability of necessary amenities, possibility of leisure activities, social life, etc.

The assumption in the Jičín region is that this is not the case. In fact, the trend is the opposite, i.e. that people are migrating from the city of Jičín to the countryside, to villages in the region. These are the villages of Březina, Holín and Kbelnice. This is because these villages, in this region, have good infrastructure and connections, precisely with the statutory town of Jičín, which is the only town in the region. Thanks to this, migrants do not lose too much of their financial resources, they do not feel the lack of amenities in the villages, they do not have to change their habits, hobbies and leisure activities. Thus, they do not feel that they have lost something of their existing urban way of life by moving away.

It was found that the typical migrant in the Jičín region is economically self-sufficient. He wants to have a sense of security and anonymity, which the local countryside allows him to have, and at the same time he wants a better living environment, which according to the general opinion is better in the countryside than in the city.

Keywords: migration, population migration, migration wave, rural areas, Czech Republic, Jičín region, structured interview.

Obsah

1 Úvod	1
2 Vědecká hypotéza a cíl práce	2
3 Přehled literatury	3
3.1 Migrace	3
3.1.1 Vymezení pojmů emigrace, reemigrace a imigrace	4
3.1.2 Sociální důsledky migrace.....	5
3.2 Migrační vlny v historii	6
3.2.1 Migrační vlny z Afriky.....	6
3.2.2 Světové objevitelské národy.....	7
3.2.3 Migrační procesy z Asie	7
3.2.4 Migrační historické procesy v Evropě.....	8
3.3 Migrační procesy Evropy v novodobých dějinách	9
3.3.1 I. světová válka.....	9
3.3.2 Meziválečné období 1918 – 1938 v Evropě.....	10
3.3.3 II. světová válka.....	11
3.3.4 Poválečná Evropa.....	12
3.3.5 Migrační procesy v Evropě po roce 1989	12
3.3.6 Současná migrace a terorismus	13
3.3.7 Současná migrace z Ukrajiny	13
3.4 Migrace ČSR do roku 1989	14
3.4.1 Migrační procesy v ČR po roce 1989	15
3.4.2 Reemigrace v ČSR a ČR po roce 1989	16
3.4.3 Důvody migrace v České republice v současnosti	17
3.4.4 Důvody migrace do měst v České republice.....	18
3.4.5 Důvody migrace na venkov v České republice	18
3.4.6 Vnímání město x venkov v České republice	19
3.5 Výzkumné metody	20
3.5.1 Volba výzkumu práce.....	22
3.5.2 Kvalitativní výzkum výběr respondentů	23
4 Materiál a metody	24
4.1 Demografie Královéhradeckého kraje	24
4.1.1 Okres Jičín	25
4.1.2 Vymezení Jičínského mikroregionu	25
4.1.3 Vznik města Jičína	26
4.1.4 Válečná a poválečná léta města Jičína.....	26
4.1.5 Vývoj obyvatel Jičína.....	27

4.1.6	Současný stav Jičína	28
4.1.7	Plány Jičína na svůj rozvoj.....	30
4.1.8	Budoucí plány Jičína na svůj rozvoj.....	31
4.1.9	Březina	32
4.1.10	Holín	32
4.1.11	Kbelnice.....	33
4.2	Strukturované rozhovory, styl záznamů a seznam otázek	34
4.3	Strukturované rozhovory s migranty regionu Jičínska.....	36
4.3.1	Rozhovor s panem J. B.	36
4.3.2	Rozhovor s paní L. K.	39
4.3.3	Rozhovor s panem P. K.	41
4.3.4	Rozhovor s paní E. K.	43
4.3.5	Rozhovor s panem P. M.	45
4.3.6	Rozhovor s paní P. M.	48
4.3.7	Rozhovor s panem M. K.	50
5	Výsledky.....	53
5.1	Výsledky otázek číslo 1.	53
5.2	Výsledky otázek číslo 2.	53
5.3	Výsledky otázek číslo 3.	53
5.4	Výsledky otázek číslo 4.	53
5.5	Výsledky otázky číslo 5.	54
5.6	Výsledky literární rešerše proti získaným datům z výzkumu.	54
6	Diskuze.....	55
6.1	Skupina otázek číslo 1.....	55
6.2	Skupina otázek číslo 2.....	55
6.3	Skupina otázek číslo 3.....	56
6.4	Skupina otázek číslo 4.....	58
6.5	Skupina otázek číslo 5.....	59
6.6	Srovnání rešerše proti datům z výzkumu.....	59
7	Závěr	61
8	Literatura	62
8.1	Knižní odborná literatura.....	62
8.2	Závěrečné práce	64
8.3	Internetové zdroje.....	64
9	Seznam tabulek	66
10	Seznam použitých zkratk a symbolů	67

1 Úvod

Námět byl vybrán, jelikož se jedná o velmi pozoruhodné a aktuální téma nejen současné doby, ale i z pohledu historie. Téma migrace je opět živým problémem, který by se měl řešit. Dnešní svět je technologicky vyspělejší, rychlejší, známější, dostupnější a především civilizovanější (alespoň část světa) než kdykoli dříve.

Jedná se o interesantní problematiku z pohledu náboženského, válečného, politického, etnického, kulturního, rasového, ekonomického, sociálního a enviromentálního. Vše vyjmenované patří mezi nejhlavnější a nejzásadnější důvody k migraci obyvatel v rámci regionů, států či kontinentů. Práce poukazuje na historii a důvody migrace, dávnou minulost a současnost této problematiky z pohledu celého světa, Evropy, Československé republiky, České republiky a Jičínského regionu. Svět se z pohledu migrace vyvíjí a mění po celou svoji existenci. Nejzásadnější hybnou silou migrujících mas je bezesporu Evropa. Ta hrála v migraci velmi významnou roli, jelikož po staletí byla nejvyspělejší, největší a určující silou proudu migrantů a osidlování. To s sebou přinášelo jazykové, kulturní, tradiční i ostatní zvyky, které určovaly ráz a vývoj celého světa. Evropa se ale v posledních letech změnila z emigračního regionu na region, který musí reagovat na příchody migrantů ze všech možných částí světa, a to jak po souši, tak po moři. Evropa tak zažívá přesný opak toho, co v minulosti zažívala. V dnešní době jsou náporů migrantů mířících do Evropy především z Afriky a Blízkého východu. Tito migranti zde hledají především lepší životy pro sebe a své blízké, protože v jejich domovině je nedostatek či nedostupnost základních potravin. Z některých oblastí přicházejí migranti z důvodu válečných konfliktů. Aktuálně se tak děje na Ukrajině. Tématu Ukrajiny a uprchlíků z této evropské země se nelze v nynější situaci vyhnout ani ji opomenout. Nyní nejvíce migrantů míří do České republiky právě odsud. Dlouhodobější problematikou v rámci migrace je tzv. islámský terorismus. Vzhledem k aktivitám především islámských radikálů je z arabských zemí velký migrační proud lidí, který vede opět především do Evropy.

Jelikož se téma zabývá migrací z města do venkovských sídel v Jičínském regionu, je nutné, a přitom i poutavé vymežit si v rámci České republiky pojmy město kontra venkov. I zde probíhaly zajímavé proměny v čase.

Práce je rozdělena do pěti částí. První část se za pomoci literární rešerše zabývá vymezením zásadních terminologií a typologií migrace a s tím souvisejícího názvosloví, aby bylo pro čtenáře jednodušší se v problematice orientovat. Ve druhé části práce je zmíněna historie migrace v rámci světa a jeho vývoje, dále jsou popsány zásadní momenty světové migrace se zaměřením na Evropu, která jak je uvedeno, je pro migraci hlavním hybatelem. Ve třetí části práce jsou popsány možnosti a metody výzkumu, tedy možnosti sběru dat. To je v práci vylíčeno a vysvětleno, aby bylo možné pochopit důvod „proč“ a „z jakého důvodu“ bylo přistoupeno k řízeným rozhovorům jako nejlepšímu sběru nejzásadnějších a nejlépe vypovídajících dat. Ve čtvrté části práce je popsáno, „od koho“ a „jaké informace“ byly získány a následně analyzovány. V poslední, páté části práce byly tyto informace a data vyhodnoceny a diskutovány.

2 Vědecká hypotéza a cíl práce

Hypotéza: obecným celosvětovým trendem je migrace venkovského obyvatelstva do měst. Přesto lze zejména v ekonomicky vyspělých zemích pozorovat i opačný trend, tedy migraci městského obyvatelstva do venkovských sídel. Předpokladem je, že důvodem této migrace je potřeba života ve zdravém životním prostředí, za které je obecně považován venkov, kde lze lepší životní styl snadněji a dostupněji realizovat.

Cílem diplomové práce je ověřit hypotézu trendu dnešní doby, kterým je stěhování obyvatel měst do vesnic v Jičínském regionu. Tedy tuto hypotézu potvrdit, nebo vyvrátit.

3 Přehled literatury

3.1 Migrace

Migratio, latinské slovo znamenající stěhování, z odvození tohoto slova vzniklo slovo migrace. Migrací vymezujeme vlastní pohyb lidí z jedné oblasti světa do jiné. Tento pohyb je za účelem krátkodobého nebo trvalého úmyslu se usadit na novém místě pro život. Historicky, v globálním měřítku lze říci, že samotná migrace lidí probíhá na delší vzdálenosti, kdy není výjimkou ani překonání hranice jiného státu, či dokonce kontinentů. Ovšem i vnitřní migrace v rámci státu samotného je možná, tedy v rozmezí krajů i okresů. Migraci z tohoto pohledu rozdělujeme na vnitřní (uvnitř státu) nebo mezinárodní (mezi státy). Migrace se tedy týká nejen jednotlivce, ale i rodin nebo skupin (Betts 2021).

Vzhledem k dnešní moderní době a vědění se odborníci, analytici či vědci zabývají studiem migrace, a to ze všech různých a možných pohledů. Je zde rozdíl ve vnímání migrace jak z geografického hlediska, tak i sociologického. Z geografického hlediska se jedná o tzv. odstupný směr, tedy časový. Oproti tomu sociologický směr se zabývá kulturními důvody a pochopitelně i sociálními důvody. Důvody migrace jsou tedy vtěsnány do jakýchsi teorií. Z výše uvedených důvodů se od sebe tyto teorie liší. Nedá se vyloženě určit žádný obecný rámec, protože chování lidí nemá žádné mantinely a jedná se o živý a velmi složitý mechanismus. Přesto tyto teorie jsou a vznikají, jelikož lidstvo samotné chce tyto pohyby lidí sledovat, vnímat a chápat. Níže můžeme vidět, jak lze migraci chápat, a jak ji rozdělit (Mavroudi, Nagel 2016).

Ekonomická migrace – migrant předpokládá, že se na jiném území (jiném kontinentu, státu nebo regionu) bude mít finančně lépe než na současném místě svého trvalého pobytu. To znamená, že migrující osoba má svůj subjektivní pocit, že na jiném místě mu bude lépe a bude svůj život žít kvalitněji, protože na novém místě, kde se chce usadit, lze sehnat lepší a lépe placené zaměstnání, které by jemu, ale i jeho rodině zlepšilo životní úroveň na takovou míru, kdy bude spokojený. Tito migranti pracují mimo své rodné vlasti a jsou dle Organizace spojených národů nazýváni migranti pracovní. S tímto je spjata skutečnost, že některé země byly donuceny přijmout vlastní opatření, migrační politiku, aby regulovaly příchod nových a někdy i nežádoucích migrantů. Z těchto důvodů jsou migrační nebo vízová omezení. Jedná se o systém zákazů, které mají za smysl donutit migranta k získání pracovního povolení, tedy zamezení tzv. černé práce podporující šedou ekonomiku. Migrant v těchto případech musí mít platné pracovní vízum, kdy jeho délka se liší stát od státu. V případech, že ekonomický migrant nebude mít platné pracovní povolení, se může stát, že mu bude odepřen vstup do dané země. Pokud i přesto se takový migrant na území daného státu nějakým způsobem dostane, je označován za ilegálního migranta. Co se týče struktury samostatných států, je ve většině z nich takovýto druh migrace legální. Například i v rámci států Evropské unie je ekonomická

migrace praktikována, a to bez nutnosti víz, či dalších povolení. Lze tedy konstatovat, že ekonomický migrant má hlavní cíl, kterým je finanční prospěch pro něho samotného, popřípadě pro jeho blízké (Peri 2016).

Enviromentální migrace – zde můžeme konstatovat, že na rozdíl od ekonomické migrace se nejedná o migraci z vlastního rozhodnutí, ale vlivem zhoršení životního prostředí, a to nad život ohrožující míru nebo vzhledem k zásadním změnám enviromentálních vlivů, které vážně ohrožují kvalitu života lidí. Na první pohled se může zdát, že přírodní zdroje, jako jsou pitná voda, voda a půda, jsou neomezené, ale skutečností je, že opak je pravdou. Člověk v rámci obydlování planety a zlepšování své životní úrovně často devastuje přírodní zdroje až za hranici únosnosti a vyčerpatelnosti. I když to není zákonitě spjata dohromady, enviromentální migraci způsobují také přírodní katastrofy. Tyto faktory zasahují do zdrojů a obživy domorodých obyvatel a svým působením přetváří obývané místo za neobydlené. Obyvatelstvo takto zasažených oblastech nemá jinou možnost než svoji obživu hledat jinde a své domovy opouští, aby našli bezpečnější místa ke svému životu.

Hlavními důvody vzniku enviromentální migrace tedy jsou:

- a) Tornáda, hurikány, záplavy, výbuchy sopek, zemětřesení (přírodní katastrofy).
- b) Průmyslové, dopravní nebo jaderné havárie a nehody.
- c) Degradace půdy způsobená vlivem člověka.
- d) Urbanizační procesy a projekty – tzv. rozvojové.
- e) Války a ozbrojené konflikty – nesoucí sebou zhoršení životního prostředí (voda, pastviny, konflikty o ropu) (Vigil 2022).

Scholten (2022) navazuje na uvedenou publikaci a popisuje další důležitý pojem ohledně migrace, kterým je uprchlictví. Uprchlíctví popisuje jako nedobrovolné opuštění své domoviny. Uprchlík je člověk, který opustil nejen svoji zem nebo stát, ale také příbuzné, rodinu. Rozdělit uprchlictví můžeme na dvě základní části, a to jak z důvodu režimu v domovském státě, který působí na člověka represivně, z důvodu politického či rasového, vzhledem k jeho příslušnosti k sociální skupině či náboženskému smýšlení. A válečné uprchlíky, tedy obyvatele, kteří utekli z důvodu válečného stavu své země. Problémem nejen současnosti je vypořádání států s uprchlíky ve smyslu krácení jejich práv. Většinou jsou uprchlíci shromažďováni v uprchlických táborech, kde nejsou vždy vhodné podmínky pro život. Dokonce některé státy ignorují mezinárodní Úmluvu o přijímání uprchlíků. V dnešní době je toto téma velkým politickým tématem (Scholten 2022).

3.1.1 Vymezení pojmů emigrace, reemigrace a imigrace

K termínu slova migrace jsou neodmyslitelně spjata slova emigrace a imigrace. Emigrací lze označit buď nedobrovolný útěk ze své země původu (lze zde použít slovo vyhnanství neboli donucení k odchodu, kdy je emigrant vyhnán ze své domoviny násilím), nebo dobrovolný. Emigrace tedy může být nejen přesun jednotlivce, ale i skupin.

Z časového hlediska, které je v tomto ohledu důležité, se může jednat o emigraci krátkodobou, dlouhodobou či dokonce trvalou. Časový horizont je zde vnímán jako veličina, kdy se emigrant vrátí zpět do své domovské země, pokud se vůbec vrátí. Důvodů odchodu je opět několik. Špatné ekonomické a společenské postavení ve společnosti, a s tím částečně spjatá špatná poptávka po pracovních příležitostech. Nedostatek práce, která je důležitá pro finanční přínos člověka, kdy na základě nějakého příjmu financí může uspokojovat své základní potřeby a základní potřeby svých nejbližších, rodin. Dalším důvodem je politická situace v zemi. S tímto problémem jde opět v ruku v ruce reálná hrozba válečného stavu země, a to jak vnitřními boji, tedy občanskou válkou, tak i vnějšími boji, tedy válkou s jinou, nejčastěji sousedící zemí (toto není pravidlem). Možná zdánlivě nepodstatným (vzhledem k dnešní situaci v rámci České republiky jako takové), ale rozhodně nezanedbatelným důvodem jsou náboženské rozdíly, odlišnosti. Tento způsob emigrace je znám od počátku samotného lidstva a trvá do současnosti ve velké míře a po celém světě. Právě na základě těchto různých postavení a vnímání konfese, jiné vnímání víry v boha či božstvo, dalo základ největším vlnám emigrace lidstva v celé historii známého vnímání světa.

Slovem reemigrace označujeme tu osobu, popřípadě skupiny osob, pro které pominuly negativní důvody odchodu, útěku nebo vyhnanství ze své mateřské domoviny a již jim nic nebrání se do své vlasti vrátit a znovu začít žít v ní (Collier 2015).

Na druhé straně imigrace je jednoduše definována jako opačná emigrace. Označuje tedy osobu, či skupiny osob, které přicházejí z jiného státu, než je jejich rodný, původní. Jedná se tedy z našeho úhlu pohledu o přistěhovalce. Jejich důvody přistěhování jsou tedy stejnými důvody, jako jsou pro emigranty, tedy opuštění své domoviny. Tito lidé se snaží najít své místo a uplatnění v jiné zemi (Shukla, Suleyman 2016).

3.1.2 Sociální důsledky migrace

Otázek sociálních důsledků migrace pro hostitelskou zemi je několik. Důležité je, aby migranti byli kontrolováni, zapisováni a evidováni danou zemí. Pokud by tomu tak nebylo vznikl by chaos a zrychlení tempa příchodu migrantů do dané země. Následky jsou také závislé na samotné asimilaci migrantů. Jejich přizpůsobení je důležité nejen pro ně samotné, ale i pro jejich novou domovinu. Collier (2015) popisuje sociální následky migrace následovně: *„Pokud jej aplikujeme na globální problém, jako je migrace, vede to k jednoduché a ohromující odpovědi – co se stane původním obyvatelům hostitelských zemí, není důležité, pokud migrace globálně přináší zisk.“* Což v jistém slova smyslu tvrdí i (Betts 2021).

Naproti tomuto postoji je nutné si uvědomit, že tento postoj není klasický pro všechny obyvatele světa. Většina společnosti, národů, kde imigranti jsou, se snaží, aby byli tito lidé pro společnost prospěšní z několika hledisek. Nejvýznamněji se dnes hledí na ekonomický aspekt. S tím související poptávka práce, jelikož domorodí obyvatelé nechtějí vykonávat pro ně podřadné práce. Ty následně čekají na imigranty, kteří v důsledku své tíživé situace, neznalosti poměrů místní společnosti a špatné ekonomické situace, takovou práci přijmou.

I přes to se může stát, že migranti nebudou přijati, či dokonce budou ohledně domorodců odsunuti na úplný okraj společnosti. Tímto následkem jsou tlačeni do nelegálních činností, aby zajistili obživu sobě a svým blízkým. U některých národů je skutečností, že kontrola migrace je mimo kulturní etiku. Faktem ale je, že v současné době mají země, do kterých migranti směřují, právo na jejich kontrolu (v jaké formě si určují státy samy). Problémem současnosti je, že většina domorodých obyvatel demokratických a ekonomicky vyspělých zemí má pocit, že migranti jsou negativní jev, a tedy pro ně a jejich domovinu nežádoucí, tedy nemají dojem, že by z migrace měli vlastní prospěch (Hass, Castles, Miller 2019).

3.2 Migrační vlny v historii

K migračním vlnám historicky vždy docházelo. Nejčastějšími důvody byly války a s nimi poměrně hojně související náboženské rozdíly mezi vyznáním obyvatel daného území, ale i mimo něj. To znamená, že docházelo k rozšiřování své víry do dalších koutů světa i za pomoci násilí na domorodých obyvatelích. Dalším důvodem byla i touha poznávat nové, neprozkoumané oblasti známého i neznámého světa a zde se pak usadit, kolonizovat. Tato představa lákala především technologicky modernější národy. Ty, které znaly mezikontinentální mořeplavectví nebo právě mocensky silné, bojové a rozpínavé národy. Tyto národy chtěly rozšířit své dosavadní území a tím rozšířit i sféru svého vlivu a ovládnutí jiných národů a jejich území k dosažení své (národní) prosperity a pocitu nadřazenosti nad ostatními národy. Ukázat svoji dominanci. Migračních procesů, které se odehrály a dochovaly, je obrovské množství. K těmto procesům docházelo především z výše uvedených důvodů (Drbohlav, kol. 2010).

3.2.1 Migrační vlny z Afriky

Na základě mnoha výzkumů, kde se na planetě Zemi vzali lidé, se ukazuje, že právě na „černém“ kontinentu byl první výskyt člověka. Zde i prvně začal migrovat. Je tomu už více než 200 000 let. Migrační vlna plynula od jihu, od východoafrické části směrem na sever tehdejšího známého světa. Je důležité si uvědomit, že v tomto dávném časovém období byly kontinenty ještě spojeny. Až zhruba před 10 000 lety tato vlna dorazila k dnešnímu známému kontinentu Jižní Amerika. Pro představu migrující obyvatelé urazili cestu dlouhou téměř 40 000 km, což je i v dnešní době obrovský kus cesty, když si uvědomíme možnosti tehdejší doby, a to nejen z pohledu cestovních prostředků, ale i silnic, meteorologických podmínek, stavu rozpínavé a divoké přírody, znalost map, obydlí a nejdůležitější lidské činnosti, shromažďování potravy pro přežití. Jsme v době, kdy společnost živilo lovci a sběrači. Zhruba před 25 000 lety se začali objevovat lovci mamutů. Tito lovci byli již organizováni, vyráběli si různé nářadí a zbraně, které jim ulehčovaly tehdejší život a lov tak velkého zvířete, jakým

mamut byl. Ulovením takového zvířete byly tlupě poskytnuty potrava a jednoduché oblečení a další statky na dlouho dobu. Uměli velmi dobře stopovat a zpracovávat celého mamuta bezzbytku. Cohen (2019) uvádí: „*Člověk byl migrujícím živočichem již od počátku své existence. Při hledání potravy, po úspěšné porážce nepřátel a následném průzkumu jejich území se lidé dostali daleko od místa svého původu v Africe. Nakonec obsadili většinu rozlohy pevniny.*“ Což potvrzuje (Drbohlav, kol. 2010).

Za největší migrantskou vlnu dávné historie se považuje událost, která se odehrála zhruba ve 13. století před naším letopočtem. Jednalo se o emigraci celého židovského národa z Egypta do dnešního Izraele. Je ovšem otázkou, zda a za jakých okolností k této emigraci židovského národa došlo (Money, Lockhart 2021).

3.2.2 Světové objevitelské národy

V období od 12. století až do 15. století, svět dobývali a poznávali obyvatelé dalších částí světa. Obyvatelé arabského světa a čínští badatelé za pomoci různých vynálezů a nástrojů, které vynalezali. Dokázali cestovat a obchodovat na svých námořních cestách. Lodě Arabů cestovaly ze svých domovin po moři směrem k břehům Afriky a Indie po celá staletí. V tomto ohledu a čase byli Arabové společně s čínskými objeviteli jednoznačně před objeviteli evropskými. Čínští průzkumníci a obchodníci totiž navázali tam, kde arabští skončili. Arabové ani Číňané nechtěli migrovat do nových částí světa v pravém slova smyslu, ale díky své obchodní strategii migrovali jejich obchodní partneři k břehům moří, aby mohli obchodovat a prodávat své zboží a bohatnout. Nejednalo se v žádném případě o stěhování celých národů a zemí, ale vzhledem k vývoji minulého světa se jednalo o důležité kontakty s vyspělejšími civilizacemi, technologiemi a dodávky neznámého i luxusního zboží, které bylo z pochopitelných důvodů ceněno. Tyto obchody s sebou přinášely i nové druhy fauny, flóry a technologie hospodaření, kdy tyto výměny probíhaly recipročně. Nejedná se tedy o typickou migrační vlnu, ale přesto důležité období pro vývoj celého světa (Cohen 2019).

3.2.3 Migrační procesy z Asie

Pokud se budeme zabývat kontinentem Asie, nelze opomenout dobu od 13. století do 14. století našeho letopočtu, jelikož v té době se rozpínala Mongolská říše na 22 procentech pevniny. Jednalo se o říši od Číny po východní Evropu. V této říši žilo přes 100 milionů lidí různých ras, národností a náboženského vyznání. Jelikož se lidé nájezdých mongolských válečníků báli, probíhala intenzivní migrace (emigrace) do bezpečnějších částí světa. Jednalo se o druhou největší říši, která kdy existovala a při jejím tvoření zemřelo na 40 milionů lidí. Svým rozpadem se začaly formovat staré i nové státy i za pomoci migračních procesů obyvatel (otroků) (Battistella 2014).

3.2.4 Migrační historické procesy v Evropě

Ve středověké Evropě, jako jinde ve světě, proběhlo několik migračních vln. Nejvýznamnější jsou čtyři. První nastala ve 3. – 6. století našeho letopočtu a nazýváme ji stěhování národů. V 7. – 8. století našeho letopočtu došlo k tzv. vpádu Arabů. Ve 13. století našeho letopočtu došlo na výboje Zlaté hordy Mongolů (viz výše) V neposlední řadě ve 14. – 16. století našeho letopočtu došlo k napadání Evropy ze strany osmanských Turků, jejichž útoky probíhaly především do střední části Evropy (Raymer 2008).

Až na konci 12. a začátkem 13. století v dnešní České republice (v Českých zemích) se začala rozvíjet kultura. Za tento rozmach mohli vládcí, kteří začali využívat rozvoje řemesel, a to hutnictví a architektury. Architekti dokázali za pomoci tehdejších dostupných surovin a stavařů stavět domy. Existence národnostní příslušnosti neexistovala. Jediné, co platilo, byla naprostá poslušnost a věrnost panovníkovi. Z těchto všech důvodů migrovaly velké počty lidí, především Germáni, Románi, Frankové a Irové. Pro tak velké migrující skupiny bylo zapotřebí obstarat potravu. Začaly se opět vylepšovat postupy a technologie. Tažná zvířata již nebyly krávy, ale koně. Začal se hojně využívat pluh, chomout, pohyblivá oj, trakař a další. Jak začala těžba surovin, začaly se odvodňovat bažiny, vypalovat lesy, aby tím mohl vzniknout nový prostor pro obydlí i pole. Tím, že se objevily nové prostory pro pole, stouply výnosy z obdělávaných úhorů, bylo možné o to více nasytit větší množství stávajících obyvatel, ale i příchozích migrantů. Nejen „nové“ území pro všemožné národy, ale i mocenské boje, které v této době probíhaly, napomohly a podporovaly migraci (Krystlík 2010).

Politická reforma v Evropě na konci 19. století s sebou přinesla formu hrdých, nacionálních států. Evropské státy začaly stavět svoji pozici na územní celistvosti a hrdosti svých lidí na svoje území a suverenitu. Vznikají dva významné evropské státy, které v následujících desetiletích budou udávat směr celé Evropy a světa. Jsou jimi Itálie a Německo. Touto dobou se nesl duch velkých migračních přesunů. Migrace probíhala nejen vnitřně, ale i v rámci jiných států Evropy. Státy se snaží o udržení svých nacionalistických idejí za pomoci protekčních postojů ke svým domorodým obyvatelům. V jistém slova smyslu se dá mluvit o obranné metodě národního státu. Politické špičky reagují na dění třemi formami:

- První z nich byla ekonomická kontrola a podpora domácího trhu. Zvýhodnění domácích produktů spočívá v tom, že je exportní zboží znevýhodněno poplatky a cly.
- Druhým zásahem navazujícím na ekonomickou podporu, byla podpora a ochrana elitních, inteligentních pracovních sil, tedy odlivu chytrých mozků.
- Třetí částí, která se rozvinula prakticky do celé Evropy, byl sociální systém, který státy vytvořily pro své obyvatele. Můžeme mluvit o sociálním minimu pro občany státu, aby mohli důstojně žít. Ovšem jako negativní vliv zavedení této sociální péče s sebou přináší rozdělování společnosti na domorodou a imigrační. To s sebou začalo přinášet ještě větší rozdíly ve společnosti uvnitř států, které již takto byly hluboké.

Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem docházelo v rámci Evropy k obrovským migračním vlnám. Evropské státy v rámci svého nacionalizmu chtěly těmto nežádoucím

migracím zamezit. Začaly se vytvářet hraniční kontroly, zavádět cestovní doklady a pasy. Státy si začaly vymezovat svoje právo na kontrolu osob, které přicházely nebo naopak opouštěly hranice států. Začal se regulovat pohyb osob v rámci Evropy a lze tedy používat slovo imigrace v pravém slova smyslu. Tyto všechny kroky měly za následek výbušnou náladu v Evropě, která v tuto dobu panovala. Ještě více byl těmito kroky nastolen duch nebezpečí nad Evropou (Štica 2010).

3.3 Migrační procesy Evropy v novodobých dějinách

Největší známou říší na světě bylo Britské impérium. Toto impérium přispělo k evropské, ale především světové migraci. I když vznikalo za velmi složitých a časově náročných podmínek, vznikla z něj silná a mocná říše své éry. Vzniká ve druhé třetině 16. století a její zánik se datuje do první poloviny roku 1997 opuštěním poslední kolonie. Říše mohla vzniknout především zásluhou technologické vyspělosti a moderních postupů v rámci mořeplavectví, hutnictví, metalurgie, zbrojařství, zemědělství, stavařství apod. Tato říše se v době svého největšího rozmachu rozkládala na více než jedné pětině celého světa a měla včetně svých kolonií necelých půl miliardy obyvatel, což bylo více než čtvrtina tehdejší světové populace. Britské impérium se rozkládalo od Severní, Střední a Jižní Ameriky, přes Afriku, Evropu po Austrálii. V rámci impéria probíhala rozsáhlá migrace, která byla většinou žádoucí. Impérium stálo o to, aby především jeho domorodí obyvatelé (Britové) obývali jako vládcí nové a dobyté kolonie, kde by dodržovali jejich kulturu a tradice. Pochopitelně impérium chtělo také bohatnout. Vliv impéria je patrný i v dnešní době, a to ve formách anglického jazyka, vzdělání, práva, zvyků, sportů atd. Impérium bylo hospodářským centrem. Největšími migračními destinacemi se staly USA, Severní Afrika a Indie (Cesar 1985).

V nedávné historii Evropy nelze opomenout dvě události, které svým důsledkem postihly nejen Evropu, ale celý svět. Jedná se o 1. a 2. světovou válku. Tyto dva konflikty s sebou přinesly největší migrační (emigraci, ale i reemigraci) procesy v celé historii Evropy, potažmo světa. Ani meziválečné období nebylo na migrační procesy chudé. Tvořily se nové státy, útvary, politiky (Overy 2018).

3.3.1 I. světová válka

Dne 28. července roku 1914 vypukl ozbrojený konflikt mezi Rakouskem – Uherskem a Srbskem. Rakousko – Uhersko vyhlásilo Srbsku válku. Tímto aktem se dostala do válečného stavu téměř celá Evropa i svět (Afrika, Blízký východ, Čína a Pacifik), jelikož jednotlivé státy měly dohody a pakty o vzájemné vojenské pomoci a ochraně. Utvořila se dvě seskupení, která proti sobě válku vedla. Jednalo se o spolek Trojdohody, který byl tvořen zejména Spojeným královstvím, Francií a Ruskem (myšleno včetně jejich kolonií), proti Trojspolku, který spojoval

zejména Německo, Itálii a již uvedené Rakousko – Uhersko (myšleno včetně jejich kolonií). Některé země vyhlásily válku jiným, protože zastávaly názor, že by k tomu stejně dříve nebo později došlo (Německo x Rusko). Tento konflikt trval až do 11. listopadu roku 1918, kdy byla podepsána ve Versailles mírová smlouva. V této válce bojovalo dohromady na 70 milionů vojáků na obou stranách. Ztráty byly ohromné. Mrtvých bylo více než 10 miliónů lidí. V období I. světové války a následně po jejím skončení, probíhaly migrační vlny. V těchto vlnách bylo v emigraci více než 10 miliónů lidí, především v Evropě (Thoß, Volkmann 2002).

3.3.2 Meziválečné období 1918 – 1938 v Evropě

Československo vzniká 28. října 1918. Ve středu Evropy vzniká nový, demokratický, ale multikulturní stát. Českoslovenští politici řeší nejen nové legislativy, ale i migrační procesy. Příkladem je smlouva mezi Československem a Francií ohledně imigrantů. Tato smlouva znamenala ve svém důsledku na 5 000 imigrantů z Československa do Francie, ale již v roce 1920 přes 80 000 imigrantů. Francie touto smlouvou zamýšlela osídlit své zničené pohraniční území. Myšlenky zacházely až tak daleko, že byla plánována smíšená manželství, tedy mezi občanem Francie a migrantem. V těchto poválečných časech působily především na evropskou migrační scénu dva hlavní proudy. Jeden proud pocházel ze Spojeného království. Tento proud zastával názor, že jsou obyvatelé mateřské země na sobě hustě navázáni. To znamenalo, že v jejich domovině není dost místa na nové osidlování, zemědělskou činnost a práci. Stát tedy podporoval migrační tendence obyvatel do cizích zemí, přednostně do svých kolonií. Druhý proud pocházel z Itálie, která v této době byla již fašistickým státem. Tento proudrazil myšlenku omezit vystěhovalectví. Nové přírůstky nijak svůj stát nezatěžovaly. V žádné formě. Jelikož se stále nesl napříč Evropou hlas války, odmítal tento proud migraci především do sousedních zemí států. Důvodem bylo, aby tito migranti v následném konfliktu, který byl tzv. na spadnutí, nestáli proti své domovské vlasti. V případě války a svého vítězství by nadbyteční obyvatelé migrovali do nově získaných oblastí Evropy nebo nových kolonií. Československá republika se nepřiklonila ani k jednomu proudu. Zde byl předpoklad takový, že díky vzniku nové a toužené vlasti se budou migranti vracet zpět. K údivu politiků ale docházelo k opačnému jevu. Migrace z republiky byla ve vyšších číslech, než návrat obyvatel zpět. Československá republika nebyla na tento fakt připravena ani legislativními opatřeními. Hlavními zásahy státu proti migračnímu smýšlení obyvatelstva, byly hlavně v průmyslovém, dřevozpracovatelském, hutnickém a intenzifikačním odvětví, tedy jejich zlepšení a zvýhodnění. K vyložené zákonné redukci migrantů z Československa do jiných států již plně nedošlo, jelikož přišel rok 1938 a s ním spojené jiné, existenční problémy Československé republiky (Brouček, kol. 2017).

3.3.3 II. světová válka

Největší ozbrojený konflikt v dějinách lidstva začal vlastě tím, jak skončila I. světová válka. Smlouva podepsaná ve Versailles byla především pro německý stát ponižující a válečné reparace odváděné vítězné straně neuvěřitelně vysoké, až nereálné, a to i přes to, že byly následně požadavky sníženy. Rakousko – Uhersko se rozpadlo na tzv. nástupnické státy. Zvláštní, ale zajímavé spojení vzniklo v dubnu 1922 mezi Sovětským svazem a Německem. Opětovným obnovením diplomatických styků se Sovětský svaz vzdal svých nároků na odškodnění za válečné úsilí Německa. V Německu se plně dostává k moci nacistický režim, který rozpoutává otevřený antisemitismus. Židovské obyvatelstvo bylo zbavováno práv a majetku. V důsledku všeho tohoto dění se opět stává Evropa migrujícím kontinentem. Důvodů a následků této války byla celá řada. V roce 1938 byla podepsána mocnostmi Evropy, tedy Německem, Itálií, Francií a Spojeným královstvím tzv. Mnichovská dohoda, která zaručovala Německu Československé Sudety. Zde se historické prameny liší v počtech migrantů, ale rozmezí je 150 000 až 190 000 obyvatel, kteří Sudety opustili, jednalo se převážně o české a židovské obyvatelstvo, doplněno německými antifašisty. Tato migrace byla vnitřní. Směřovala dovnitř zbytku republiky. Pro představu v tuto dobu žilo v Československu necelých 14 miliónů obyvatel (Krystlík 2010).

Dne 1.9.1939 začala II. světová válka. Zde se proti sobě postavili Spojenci (z nich nejvýznamnější byly státy Spojeného království a Francie a k nim se později přidaly USA a Sovětský svaz, které se zapojily do konfliktu až v průběhu války) a na druhé straně státy Osy – nejvýznamnější Německo, Itálie a Japonsko. Již v průběhu války docházelo k migraci obyvatelstva a nuceným deportacím především židovského obyvatelstva a zajatců ze Sovětského svazu. Do nově vzniklé Třetí říše byli posíláni pracující lidé z převážně dobyté Evropy, aby pracovali ve válečném průmyslu a nahrazovali tak muže, kteří byli nasazeni na frontových liniích války. Válka se odehrávala stejně jako I. světová válka především na evropských bojištích, ale i v Severní Africe a také se ve velké míře odehrává v Asii, především oblasti Tichomoří. V Evropě končí válečný konflikt dne 8. května 1945 kapitulací Třetí říše (Německa), ale v oblasti Tichomoří končí až 2. září 1945 kapitulací Japonska. Tento světový konflikt si vyžádal více než 72 miliónů lidí po celém světě, z toho bylo více než 47 miliónů civilistů různých národů. Někteří zemřeli v důsledku války a jiní z příčiny války (nemoci, hladomor). V rozmezí této doby a bezprostředně po ní, se rozvinula migrační světová vlna, nejvíce v Evropě a Tichomoří, kde bylo nutno znovu obnovit společnost. Válkou bylo zasaženo 40 zemí po celém světě (vyjma Severní, Střední a Jižní Ameriky), vtaženo 70 zemí. Celkem bylo zasaženo nějakou formou války více, než 80 % světové populace (Beever 2014).

3.3.4 Poválečná Evropa

Evropa zasažená dvěma velkými válečnými konflikty v krátké době potřebovala kromě materiální, surovinové a finanční pomoci, pomoc především tzv. lidské síly. Vše bylo potřeba pro obnovu válkou zničeného kontinentu. Tato lidská síla byla v představách politiků v migrační síle lidí. Téměř celá Evropa odmítala německé obyvatele, dokonce je vyháněla ze svých domovin zpět do Německa. Jedinou výjimku tvořili vědci, kteří byli nuceni ke spolupráci s USA i Sovětským svazem. Z Československé republiky bylo vyhnáno v roce 1945 více než milion Němců (převážně ze Sudet. Evropa se ještě nezpamatovala z válečných konfliktů a vznikl další. Tentokrát nešlo o válečný konflikt jako takový, ale přesto poznamenal vývoj světa a migračních procesů. Jednalo se o tzv. studenou válku, tedy válku mezi Západem a Východem, demokratické státy proti komunistickým, USA proti Sovětskému svazu. Tato válka trvala až do začátku roku 1991 (Judt 2010).

3.3.5 Migrační procesy v Evropě po roce 1989

Roky 1989 a 1990 byly významnými milníky evropských dějin, především východní a střední Evropy. Jednalo se o pády komunistických režimů tzv. sovětských satelitů. Jednalo se o Polsko, Maďarsko, Německou demokratickou republiku, Bulharsko, Rumunsko a již zmíněnou ČSR. Revoluční nálady přešly i na státy Jugoslávie a v roce 1990 se přidala i Albánie. Sovětský svaz ukázal svoji novou cestu reforem a politických rozhodnutí tak, že již nebude z jeho strany probíhat vměšování do vedení států a politik svých satelitů. Tyto změny vedly k rozpadu Sovětského svazu v roce 1991 (Sebestyen 2011).

Díky tomuto směru a konci řízené politiky východní a střední Evropy se změnily i podmínky migrace obyvatel. Již neexistovaly uzavřené hranice, pohyb lidí se sice na státních hranicích daného státu kontroloval, ale byly ulehčeny podmínky pro opuštění země a návštěvu zemí západního světa (Solterer, Joos 2022).

Naopak v roce 1985 vznikla dohoda o tzv. Schengenském prostoru. Tato dohoda znamená, že členské státy se zavazují řídit se společnou vízovou politikou. Vnitřní kontroly v rámci členských států prakticky neexistují. Kontroly probíhají především na vnějších hranicích tzv. krajních států, na které padá břemeno strážní povinnosti. Společná vízová politika znamená, že pokud má občan cizího státu vízum z členského státu, platí pro něj prakticky ta samá pravidla v rámci volného pohybu jako pro občany členských států. Tato možnost usnadňuje migraci v rámci členských zemí (Pikna 2010).

Na to navazuje Kingsley (2016), který uvádí, že v současnosti roste počet nelegální migrace z Blízkého východu směrem do Evropské unie. Pokud migrant dokáže překročit hranici státu Evropské unie či členské země Schengenského prostoru, je pro něj snadnější cestovat uvnitř tohoto prostoru prakticky kamkoli. *„Evropskou migrační krizi pohánějí především Syřané, Iráčané a Afgánci, kteří utíkají před válkou a náboženským extrémismem“* Kingsley (2016).

3.3.6 Současná migrace a terorismus

V současné době máme migraci především uprchlickou, tedy ne zcela dobrovolnou, a to na základě válek. V dnešní době se nejedná o průběh války mezi státy vzájemně, i když i takové války probíhají, ale válku mezi „civilizovaným“ světem a náboženstvím, především islámu. Islamisté vedou svoji válku, kterou nazývají svatou, proti svým nepřítelům, kteří nevyznávají stejnou víru jako oni. Tuto válku nazývají džihád. Džihád je veden v některých zemích Afriky, na Blízkém východě a Afghánistánu. Byť nelze říci historicky, kdy tato válka začala, může se datovat od útoku islamistické skupiny Al-Káida na „dvojčata“ v USA 11.9.2001. Bez nadsázky se jedná o den, který změnil ráz světa do současné doby. V reakci na tento útok provedla USA, se svými především evropskými spojenci, obsazení Afghánistánu, který byl a je silně islamistický. To vyvolalo obrovskou migrační vlnu z Afghánistánu směrem do Evropy (Nassar 2009).

Politická, bezpečnostní ani migrační politika v tomto regionu nebyla stabilní, až v roce 2011 vyústila napjatá situace v Sýrii v občanskou válku, která trvá do současné doby. To také vyústilo ve velkou migrační vlnou Syřanů a Turků do Evropy, kde hledají bezpečné a finančně zajímavé útočiště. V roce 2014 islamističtí radikálové, tzv. Islámský stát zneužil situace a nestability a stal se velmi mocnou, Západem označovanou teroristickou, skupinou na světě. Jeho mocenský vliv byl především v Afghánistánu, Iráku a Sýrii, což vyústilo v další migrační vlnu z těchto zasažených zemí do států Evropy. Tyto problémy s nelegální migrací přetrvávají dodnes a svoje negativní zkušenosti s nimi má i Česká republika, jelikož ani ona nebyla, ani není na takovýto nápor migrantů připravena (Nesser 2015).

3.3.7 Současná migrace z Ukrajiny

Od března roku 2014 můžeme mluvit o tzv. ukrajinské krizi, jelikož zde začala válka, která by se dala nazvat občanskou, ve smyslu západního světa versus východního. Tato válka nabyla intenzity kvůli Rusku, jelikož Rusko dne 24.2.2022 zahájilo tzv. zvláštní operaci (jak tento konflikt označilo) a pokračuje do současné doby, výsledek ani konec není zřejmý.

Nyní se děje to, že obrovské množství migrantů prchá z Ukrajiny, především na západ Evropy. Již po prvním týdnu tohoto konfliktu, byly odhady takové, že více než milion Ukrajinců se stane migranty, přímo uprchlíky. Dnes víme, že se jedná o jeden z největších migračních procesů. Evropská unie i Schengenský prostor se musely otevřít migrantům. V dubnu 2022 byl počet migrantů z Ukrajiny směrem do Evropy více než 5,5 milionů lidí a ke konci června se jednalo již o 6,5 milionu migrantů. V této době již přestává být tento migrační proces jednostranný ukazuje se, že se někteří migranti vrací zpět na Ukrajinu. Co činí velký problém je fakt, že migrační procesy Ukrajinců probíhají i mezi zeměmi Evropské unie a Schengenského prostoru. To činí státům problémy ohledně evidence těchto migrantů a pomoci jim. Více

než rok trvající konflikt má za výsledek více než 5 miliónů Ukrajinců, jež jsou držiteli statusu dočasné ochrany. Země, které jsou touto migrační vlnou postiženy nejvíce, jsou Polsko, dále Německo. Česká republika je na pomyslném třetím místě s více než 480 tisíci udělení těchto statusů. Že se jedná o celosvětový migrační proces ukazuje i to, že kromě Spojeného království, Itálie, Slovenska, Bulharska, Moldavska, Rumunska a ostatních evropských zemí, se migrační vlna týká i USA a Kanady. Odhaduje se, že více než 250 tisíc Ukrajinců zamířilo do těchto zámořských států. Jednotlivé počty migrantů nelze přesně spočítat, jelikož nejsou všichni oficiálně evidováni (nestojí o to nebo tak neučinili ze svých soukromých důvodů). O kolik se jedná osob, se lze jen domnívat. Dále lze jen těžko odhadovat přesný počet Ukrajinců, kteří se vrátili zpět do své vlasti, ani to kolik se jich do vlasti vrátí, až tento ozbrojený konflikt skončí (Migrace 2023).

3.4 Migrace ČSR do roku 1989

Poválečná Československá republika byla vylidněná zejména v oblasti Sudet. To bylo zapříčiněno odsunem německého obyvatelstva. ČSR v letech 1945 až 1947 v rámci svých náborových akcí zalidnila Sudety převážně romskými obyvateli. V únoru 1948 se mění ČSR z demokraticky smýšlejícího státu na stát komunistický, který je řízen Sovětským svazem. Tento fakt měl zásadní vliv na migraci. Když obyvatelstvu došlo, že demokratický režim skončil, rozhodli se někteří pro emigraci do demokratických států. Jen do roku 1953 emigrovalo z Československé republiky na 44 tisíc obyvatel směrem na Západ. Naopak 13 tisíc migrujících Řeků našlo svůj domov v ČSR v letech 1948 až 1950, jelikož v jejich domovině probíhala občanská válka, před kterou utekli do bezpečí. Jednalo se o první velkou migrační vlnu v poválečném období. Za zmínku stojí, že migrující obyvatelé z ČSR se stali dle nového režimu vlastizrádci a perzekuováni byly jejich rodiny, které neemigrovaly. Po tomto období se jednalo o migraci převážně vnitřní, tedy uvnitř ČSR, maximálně směrem na východ, jelikož republika uzavřela své hranice, především se západní částí světa. Z tohoto důvodu ČSR ani netvořila svoji migrační politiku (Baršová, Barša 2005). Toto potvrzuje ve své práci i Emmert (2018), který uvádí, že v tomto období se migrační procesy téměř nekonaly. Tedy ve smyslu vnější migrace. Probíhala především migrace vnitřní. Migrace jako demografický proces byla ovlivněna politikou ČSR v této době. Vnitřní migrace probíhala spíše vzhledem k potřebám státu, a to v menší, ale i větší míře. Před rokem 1989 se tak jednalo o tzv. direktivní migraci, tedy migraci, kterou ovlivňovalo politické rozhodování. Jednalo se o poměrně časté jevy vzhledem k hospodářským procesům státu. Skutečností je, že i v této době existovaly migrační procesy, které řízené politikou nebyly, dokonce nebyly vyloženě žádoucí. Důvody byly sociálního či ekonomického rázu. Byť v rámci vnitřní migrace lidé emigrovali na jiná území státu z důvodů zhoršení životního prostředí nad únosnou míru, neatraktivnosti regionu, nedostatku pracovních míst, popřípadě nízké mzdy, chybějící občanské vybavenosti apod. Vnitřní migrace se prakticky statisticky nezjišťovala. Z tohoto důvodu nejsou zcela relevantní data o vnitřní

migraci k dispozici. Vnitřní migrace v ČSR probíhala především do velkých aglomerací a měst (Emmert 2018).

Tento stav trval do roku 1968, kdy vlivem okupačních sil Varšavské smlouvy, které obsadily ČSSR, proběhla další migrační vlna směrem do západního světa. Mezi lety 1968 až 1972 emigrovalo na 172 tisíc občanů ČSSR. Chtěli lepší a svobodnější život a lepší seberealizování. Ovšem v roce 1969 se opět přitvrdilo při kontrole státních hranic. To mělo za následek úbytek zahraniční povolené migrace, ale právě zvýšení té nelegální (Baršová, Barša 2005).

Když se vrátíme k vývoji migrace, byl důležitý migrační proces v letech 1953 – 1968. Jednalo se o vnitřní migrační proces, kterým byl opět pokus osidlovat migranty pohraniční oblasti. Jednalo se o trvalejší proces. Na druhou stranu se netýkal vysokého počtu migrantů. Ještě je důležité dodat, že počet migrantů, kteří pohraničí osídlili, nebyl zcela trvalý, jelikož téměř jedna třetina migrantů se vrátila zpět do svých minulých regionů nebo zcela jiných, a tedy pohraničí migraci nijak výrazně neovlivnili. Ti migranti, kteří zůstali, současnou strukturu pohraniční oblasti ovlivnili výrazněji. Jednalo se především o migranty v ekonomicky aktivním věku a jejich děti (Kučera 1994), toto ve své práci potvrzují Baršová, Barša (2005), kteří uvádějí, že v Československu v letech 1950 až 1990 probíhala převážně vnitřní migrace. Tato migrace spočívala ve zvýšení počtu obyvatel „zemědělských“ měst nad 10 tisíc obyvatel. Nejvýznamnější nárůst byl v rámci okresních měst. Oproti tomu velká města, včetně Prahy, spíše stagnovala. Jednalo se převážně o mladší migranty, což mělo za následek trend stárnutí, až vymírání venkovských oblastí. Tento trend společně se špatnou bytovou politikou státu měly za následek změnu struktury domácností v Československu, jelikož k bytovému zabezpečení svých obyvatel sáhl stát až v 70. letech minulého století. Toto vedlo ve shlukování více domácností do jednoho bytu. Vzrostlo procento rozvodovosti manželských párů v ČSSR (Baršová, Barša 2005).

Zlomový rok ve vývoji Československa (nejen v rámci migrace), nastal v listopadu 1989. Tento zlom spočíval v tzv. sametové revoluci. Ta s sebou přinesla změnu v politické sféře ČSSR. Ze země komunistického východního bloku se stává pro západní demokratický stát s novým systémem volby svých činitelů. Dvě generace lidí v Československu byly poznamenány komunistickým zřízením státu a jeho přístupem k migraci, která byla prakticky do této změny nezákonná. V roce 1990 zaniká systém národních výborů a vrací se zemský systém fungování samosprávy (Fialová, Horská, Kučera, Maur, Musil, Stoukal 1996).

3.4.1 Migrační procesy v ČR po roce 1989

Po pádu pevně chráněných hranic a „ochranné“ ruky Sovětského svazu vznikla obava západních států Evropy z migrační vlny přicházející z východního bloku, tedy i z ČSR. Západ se obával přílivu migrantů z ČSR, protože zde panovaly bohatší, svobodnější, dostupnější podmínky pro komfortnější život i politický a sociální rozvoj. Především volný trh nabídky, poptávky a zaměstnanosti, i když některé země (především sousedící s ČSR) zaváděly svoji

politiku omezující vstupy na své trhy. Těm sice chyběli kvalifikovaní odborníci na určité pozice, ale byla zde jistá nedůvěra v jejich profesionalitu. Tyto předpoklady západních zemí se nepotvrdily. Migranti sice z ČSR do „nových“ zemí putovali, ale nebylo to v tak masivní míře, jak se předpokládalo. Migrace probíhala především na základě politických a ekonomických změn (Brouček, kol. 2017).

Politické procesy a inovace měly na migraci vliv bezprostředně po revoluci. Nejednalo se jen o migraci pracovní, která probíhala především v Praze, ale migraci trvalou, kdy se migranti na území ČR usídlili na trvalo. V rozmezí let 1990 až 2000 se do ČR přistěhovalo 131 400 migrantů a emigrovalo 43 700 lidí (Baršová, Barša 2005).

Obrovským milníkem pro migraci v naší zemi bylo datum 1.1.1993. Došlo k poklidnému rozdělení Československé republiky a vznikají dva nové státy Česká republika a Slovenská republika. Tímto rozdělením republiky na dvě nové a nezávislé země vzniká další vlna migrace, a to především právě mezi těmito novými státy (Rychlík 2002).

Následným milníkem nově vzniklé ČR je vstup do Evropské unie. Ten se uskutečnil 1.5.2004. Zároveň v roce 2004 je podepsána dohoda o Schengenském prostoru ze strany ČR. Na konci roku 2004 žilo dle evidencí PČR na území ČR 254 294 cizinců s platným povolením k pobytu. Touto dohodnou se otevírá cesta pro migrující obyvatele, ale některé státy své pracovní trhy a volný pohyb osob stále ještě kontrolovaly. Vstupem ČR do EU se mění tři zásadní vnímání pohybu volného kapitálu a služeb, zboží a v neposlední řadě volného pohybu osob (Fiala, Krutílek, Pitrová 2018).

Od rozdělení Československa prošla ČR v rámci migrace mnohými změnami a formami. Do roku 2008 vzrostl počet migrantů o necelých 400 tisíc. Etapou poklesu migrace do ČR byla paradoxně ekonomika krize, která v roce 2008 postihla celý svět. Přitom největší počet migrantů je stále z východního bloku Evropy. Nejpravděpodobněji tomu tak je z důvodu společných kulturních a historických rysů. Do této skupiny nespádají Vietnamci. Bez povšimnutí není ani skutečnost, že od vstupu ČR do EU se poměrně o dost snížil počet žádostí o azyl. I když ČR nemá svoji imigrační politiku pozitivní, nestojí o ekonomické migranty, stala se členem programu EU o znovuosídlení. Tento program vznikl v roce 2009. ČR byla málo efektivní v znovuosídlení svých zaostalých oblastí, čehož si byli politici vědomi. Nejsilnější migrační nelegální pohyb v rámci ČR se projevil na celém území, především ve velkých městech v roce 2015 (Bartáková 2019).

3.4.2 Reemigrace v ČSR a ČR po roce 1989

V 90. letech minulého století, po změně politického režimu v Československu, přišla vlna reemigrace. Jednalo se o část obyvatel, kteří dříve emigrovali na Západ z komunistického Československa. Někteří již byli usídlení v západních zemích, kde měli svoji rodinu práci a obydlí. Ovšem zpět do své původní vlasti se vrátila velká vlna reemigrantů nebo jejich dětí. Skutečností je, že se nejednalo o jednorázovou vlnu, ale přesto se jednalo o vlnu silnou, která populačním stavem Československé republiky zahýbala (Hirt, Jakoubek 2005), k tomuto

tvrzení uvádí ve své práci Nešpor (2002), že reemigranti jsou vnímáni společnostmi spíše negativně. Přebývá postoj ostatních obyvatel, že v západních zemích byli neúspěšní, jelikož by se přeci jinak nevraceli zpět do své domoviny, a v jistém slova smyslu jsou považováni za zrádce, a to především starší generací obyvatel. Druhý postoj je ten, že vracející se reemigranti jsou zdrojem možného příjmu či kapitálu, který si s sebou přinášejí z jiných, vyspělejších zemí. Také, že tito reemigranti mají dobré obchodní kontakty (Nešpor 2002).

Tím, jak se Československá, posléze Česká republika „otevřela“ světu, přišla vlna imigrantů ze Západu. Tito imigranti (celé rodiny) byli především obchodníci. Jednalo se zejména o podnikatele, kteří cítili uvolněnost místního trhu a přitom vnímali, jaké mezery tento trh má, a o zaměstnavatele mezinárodních či globálních podniků, které na našem území začaly mít své pracovní haly a výroby. V neposlední řadě to byli imigranti, kteří nebyli spokojeni se svojí sociální a ekonomickou situací a chtěli začít nový život právě tady, jelikož očekávali zlepšení své ekonomické a životní situace (Hirt, Jakoubek 2005).

3.4.3 Důvody migrace v České republice v současnosti

Tím, jak se Česká republika „otevřela“ světu, otevřely se i nové možnosti. Obyvatelům České republiky se změnil životní styl. Přestali mít omezené možnosti a informace. Začaly se tvořit jiné a nové sociální skupiny. Nastala změna života a přechod z řízené na tržní ekonomiku. To mělo na další život a migraci velký vliv. Lidé mohli začít svobodně podnikat. Obecně jsou lidé svojí činností schopni vydělat i velké finanční prostředky a svým způsobem se může jednat o smysl jejich života. S tím je spojená i ekonomická migrace, která začala také na plno fungovat. Jak je v práci uvedeno, ekonomická migrace v rámci ČSR probíhala i v minulých letech kvůli výdělků, ale nyní se pomyslné nůžky rozevřely ještě více. S tím se rozvinula i společenská prestiž. I ta existovala v době minulé, ale nyní její význam stále nabývá na intenzitě. Lidem začalo více záležet na tom, aby ostatní viděli, jak finančně profitují, což se navenek projevuje například luxusním domem v dobré lokalitě, velkým autem, značkovým oblečením, luxusním mobilním telefonem apod. Obyvatelé České republiky chtějí mít pocit bezpečí, lepší životní prostředí, lepší a dostupnou občanskou vybavenost, nejlépe v obci, kde žijí. Tyto aspekty jdou spolu ruku v ruce a navazují na sebe. K tomu, aby to tak bylo, se využívají venkovské destinace, které jsou v dojezdové vzdálenosti k velkým městům nebo průmyslovému centru regionu. S venkovským prostorem se začíná spojovat právě lepší životní prostředí, lepší ochrana především dětí před negativními vlivy města apod. Přestává být tabu dojíždění do práce na větší vzdálenosti i v delším časovém úseku, než tomu bylo v minulosti (Rupnik 2018).

Začíná se rozvíjet i vnější migrace. Některé zaměstnání a společnosti umožňují práci na tzv. „home office“, což může v reálu znamenat, že člověk je občanem České republiky, pracuje pro zahraniční firmu a přitom pracuje v jiné zemi. Nejedná se o masivní způsob žití, ale přesto před rokem 1989 nemyslitelný.

Naopak trendem, o kterém ve své publikaci mluví Samers (2016), který funguje především ve Spojených státech amerických a Spojeném království je migrace za prací ve smyslu uzavírání kontraktů nebo dosažení grantu na dobu určitou, zpravidla 3 až 5 let. Po uplynutí tohoto časového období, tedy vypršení kontraktu, se z těchto pracovníků stávají opět migranti a stěhují se za prací do jiných měst, oblastí, či dokonce do jiného státu. Tato forma migrace v České republice prakticky neexistuje, protože není žádanou a žádná ze sociálních skupin ji není ochotná podstupovat (Samers 2016).

3.4.4 Důvody migrace do měst v České republice

Tuto migraci v České republice také zaznamenáváme, a to dokonce ve větší míře než opačnou. Důvody migrace z venkovského prostoru do města jsou především ekonomické a sociální. Tedy vidina vyššího zisku, která může být spojena s vyššími náklady na život, ale přitom nižším dojezdovým časem do zaměstnání apod. S tím souvisejí zmínění sociální možnosti ve směru k občanské vybavenosti města. Města nabízejí výrazně větší možnosti v dostupnosti služeb, bydlení, sportovních a kulturních akcí, ale i dalších zájmech a seberealizování lidí (Bernard 2006).

Největší sociální skupinou, která touží vesnici opustit, jsou mladí lidé. Ti mají tužby ohledně své migrace přesídlivat do co největšího města. Všeobecně platí fakt, že čím starší obyvatelé jsou, tím méně jsou ochotni migrovat. Nejvíce lidé přemýšlí o migraci a následně ji i uskutečňují ve věkové skupině od 18 do 24 let věku. Jedná se o sociální skupiny převážně bez rodinných závazků nebo o studenty. Naopak lidé ve věku 65 let a více, již o migraci téměř neuvažují, tedy jejich migrace není standardní. Město mladým lidem nabízí možnosti, které vesnice nemá (Maříková 2012).

3.4.5 Důvody migrace na venkov v České republice

Hlavními důvody migrace lidí z českých měst na venkov je především hluk a nečistota městských oblastí. O venkově převládá názor, že je všeobecně klidnější a čistější. Takovýto proces nazýváme také dezurbanizace. Na venkově se tvoří možnosti zaměstnání. Tento vývoj kopíruje západní směr, což je vzhledem k dlouhodobé a nucené orientaci České republiky východním směrem zajímavou skutečností. Hlavním důvodem tohoto trendu je podobný životní styl nebo alespoň jeho napodobení. Dalšími motivy jsou ekonomické důvody a venkovské „krásy“. K tomuto jevu tedy dochází především ve vyspělých zemích, kde je osídlování venkova již normálním jevem (Šimon 2014). Ve své jiné práci Šimon (2011) uvádí, že migrace lidí z měst na venkov se netýká vyloženě jedné sociální skupiny, ale prakticky všech věkových skupin s různými důvody, byť rozdíly v početnosti zde jsou (Šimon 2011).

Maříková (2012) popisuje, že v novodobé historii České republiky se nejvíce střídají dva hlavní důvody migrace na venkov, a to z důvodů nedostatků bytů a migrací za rodinnými příslušníky. Další důvody byly zdravotní a pracovní. Z těchto důvodů se migrace z českých měst na venkov zvýšila, čímž zvýšila i počet obyvatel venkovských oblastí. Tato skutečnost se ale týká převážně venkova v okolí velkého města (Maříková 2012).

3.4.6 Vnímání město x venkov v České republice

V současné době neexistuje přesná definice venkova, ale obecně venkov lze vymezit jako celek, který zahrnuje venkovskou krajinu i venkovská obydlí. Venkov v České republice lze všeobecně chápat jako jeden celek, jeden prostor. Tím je myšleno, že tento jeden celek disponuje stejnými předpoklady pro svůj rozvoj a přitom má stejné nedostatky a problémy. Rozdílů mezi městským a venkovským celkem je celá řada. Nejvýznamnější jsou především v otázce sociálního členění, ekonomických možností, kultury a tradic spojených s historií venkovského x městského prostoru. Nejčastějšími všeobecnými a měřitelnými rysy městského x venkovského prostoru je geografická poloha a počet obyvatel (může být i hustota osídlení). Rozdíly jsou ale enormní ve srovnání městského a venkovského prostoru co do osídlení a stavby obydlí, rozmístění staveb a jejich různorodosti. Rozdíly jsou také ve velikosti, vybavenosti i ve stavbě města x vesnické obce vzhledem k poloze centra. A také ve vnímání lepšího životního prostředí na venkově vůči městu (Blažek 2004), kdy na to Michalíková (2019) navazuje:

- **Ekonomické možnosti** - i zde jsou velké rozdíly. Není to již v dnešní době pravidlem, ale stále převládá skutečnost, že ve městech mají obyvatelé lépe ohodnocené zaměstnání než na vesnicích. Ohledně městského prostoru a venkovského prostoru platí i rozdíl v občanské vybavenosti. Městský prostor je více a lépe zabezpečen ohledně dostupnosti lékařské péče, školek a škol, pošt, knihovny, divadla, kina apod. Neznamená to, že by venkovský prostor nebyl vůbec takto vybaven, ale je to v menší a v méně dostupné míře. Občanská vybavenost tedy také navazuje a ukazuje i na sociální rozdíly (Michalíková 2019).
- **Sociální rozdíly** - jsou především v anonymizaci města. Tato anonymizace spočívá zjednodušeně v tom, že se vzájemně lidé, sousedi neznají. Ve městě není zcela funkční systém sousedské pomoci, sousedských společenských akcí apod. Oproti tomu na venkově se lidé stále znají, jsou ochotni pomáhat svým sousedům, a to i recipročně. Spolupořádají různé kulturní a společenské akce a snaží se zlepšit chod vesnice (Eriksen 2008).
- **Kultura, tradice a historie** - venkovský prostor je stále navázaný na svoji historii a tradici, kdy se stále snaží tuto svoji kulturu nadále udržovat. Tím venkovské obce vtahují své obyvatele do děje vesnice a mohou přispívat k regionálnímu cestovnímu ruchu a rozvoji podnikatelských činností. Oproti tomu městský prostor zcela na své

tradice nenavazuje. Ve většině případů se snaží buď nějakou svoji historickou tradici obnovit nebo vytvořit vyloženě novou (Langhammerová 2017).

- **Počet obyvatel** - i takto lze (a často se tak děje) vymezit venkovský prostor. V České republice je počet obyvatel ve venkovském sídle stanoven na 2000 obyvatel. Není to dogmatická hranice. V České republice jsou obce s menším počtem obyvatel, než je hranice 2000, a přesto nejsou vnímány jako venkovský prostor. Je to díky jejich urbanistické a ekonomické struktuře, architektonické vyspělosti staveb apod., protože tyto znaky jsou městské, ne venkovské. Další hranice stanovená co do počtu obyvatel je 10 000. Sídla, která mají 10 000 a více obyvatel, jsou bezesporu města. Obce, které mají od 2000 do 10 000 obyvatel, jsou definovány dle potřeb jednotlivých regionů, tedy dle místní potřeby a účelově. Dále je také důležitá hustota zalidnění (Kubátová 2017). Takováto definice rozdělení venkovských a městských sídel co do počtu obyvatel je stanovena především pro Českou republiku. Není výjimkou, že v některých státech Evropské unie a celkově Evropy, je tato hranice počtu obyvatel stanovena na počet 5000 obyvatel (Kubátová 2017).

Venkovský prostor v České republice se nijak výrazně neliší (dokonce je podobný) od venkovského prostoru v Evropě, převážně té střední. Venkovský prostor je vytvářen po dlouhá léta až staletí. Jedná se o historický vývoj. Venkovský prostor se vyvíjel a měnil postupně. Původně dominantní zemědělskou činnost na venkově pomalu nahrazuje výrobní činnost s větší flexibilitou. Od 19. století minulého tisíciletí zemědělství přicházelo o své prvenství na venkově, a to i díky migračním procesům (Stellner 2006).

3.5 Výzkumné metody

Výzkumem rozumíme lidskou systematickou práci, která něco poznává. Poznat takto můžeme lidstvo, ale i jednotlivého člověka, různé druhy skupin či celou společnost, kultury. Máme tvrzení, které výzkumem a jeho analýzou buď potvrdíme, nebo vyvrátíme. Rozlišujeme dva základní typy výzkumu. Výzkum kvalitativní a výzkum kvantitativní.

- **Kvalitativní výzkum** - tento druh výzkumu použijeme, pokud chceme zkoumat objekt v jeho přirozeném prostředí. Díky studování souvislostí navážeme na příčinnost. Získáme dobrý popis a chování celé skupiny, ale i jednotlivce, události nebo jevu. Důležité je při takovém výzkumu nemít velké množství respondentů, ale jen vyvážený počet. Získané informace nejsou díky tomuto počtu respondentů statistické a nelze tím charakterizovat celek (Merriam, Tisdell 2019).
- **Kvantitativní výzkum** - tento druh výzkumu je kontrola a test teorií výzkumníka. Na rozdíl od kvalitativního výzkumu kvantitativní potřebuje více respondentů, díky kterým jsou získána poměrně rychle přímá data. Jsou získána přesná čísla. Většinou

je analýza dat snadnější. Pokud budeme mít velký počet dotazovaných, můžeme obecně určit celou skupinu či obyvatelstvo (Harkiolakis 2017).

Co se týče sběru dat, máme čtyři základní metody výzkumu. Jedná se o pozorování, experiment, analýzu dokumentů a dotazování:

- **Pozorování** je metodou sběru dat, kterou lze použít na situace, činnosti a lidi. Pozorovaný objekt se neúčastní aktivně a nejsou mu kladeny žádné otázky. Z těchto důvodů je tato metoda využitelná jen na určité typy výzkumu, jako například jevy, které jsou vnímány smyslově, skutečně. Pozorování můžeme ještě dělit dle techniky na nepřímé a přímé, skryté či zjevné, osobní či mechanické, nestrukturované či strukturované, ale i v uměle vytvořených podmínkách či přirozených podmínkách. Výhody tohoto sběru dat jsou vytvářet různé a nové hypotézy. Pomůže lépe rozpoznat, zda se zkoumané objekty chovají tak, jak uvádí, že se chovají. Lze si za pomoci pozorování ověřit informace. Nevýhody jsou závislost na okolnostech a prostředí pozorovaného. Pokud výzkumník nenašel vhodné objekty či prostředí, může to negativně poznamenat celý výzkum. Osoba pozorovatele musí mít profesionální přístup a vědomosti (Dawson 2019).
- **Experiment** se typicky využívá při problému mezi více, alespoň dvěma proměnnými. Jejich příčinného vztahu a následku. Experiment může probíhat jak v terénu, tak v laboratoři. Může se jednat o tzv. jednorázový test či v návaznosti o tzv. pretest – posttest. Výhody jsou v tom, že nevzniká přílišné zkreslení sebraných dat, kdy z tohoto důvodu lze lépe tato data převést do praxe. Nevýhody jsou především v chybovosti reprezentativních objektů. Těžkost otázek a jejich správná formulace, aby nezkreslily správný výklad odpovědí. (Cash, Stanković, Štorga 2016).
- **Analýza dokumentů** se používá jako sběr hmatatelných informací lidské činnosti. Analýza dokumentů se tedy využívá k vyhodnocení všech různých dokumentů typu veřejných, úředních, archivních, virtuálních, osobních. Výhody jsou v možnosti rovnoběžné analýzy. Menší finanční náročnost a velikost výběru je vyšší než u dvou výše zmíněných metod. Nevýhody mohou spočívat v nečitelnosti či neúplnosti dokumentů. Dále dokumenty mohou být v různých formátech a mohou vzniknout v jiném čase či několika různými způsoby (Cervone 2022).
- **Dotazování** probíhá u předem vybraných osob. Jedná se o pokládání předem připravených otázek dotazovaným. Zde je možnost přímé či nepřímé komunikace s dotazovaným. Sběr dat probíhá technikou například rozhovorů, anket či dotazníkovým šetřením, které může probíhat písemnou, telefonickou a v dnešní době i online formou. Výhodou jsou menší finanční zatížení a menší časová náročnost. Vysoká návratnost informací, pokud tuto metodu vede sám výzkumník. Nevýhody jsou především v neprofesionálním přístupu a znalostech výzkumníka. Je nutné přesně zaznamenat odpovědi respondentů (Brinkmann 2015).

Strukturovaný rozhovor je veden pomocí otázek, které jsou uzavřené a jsou předem vybrané, připravené. Výhody strukturovaného rozhovoru spočívají v poměrně snadné analýze získaných dat. Jedná se také o spolehlivý způsob získání dat od dotazovaných. Otázky mohou být i obecného rázu, aby byl navázán pozitivní vztah mezi dotazovaným a výzkumníkem, a aby se dotazovaný zklidnil a nabyl pocitu bezpečí a jistoty. Nevýhodou mohou být špatně nebo nedostatečně položené otázky, tedy otázky, které jsou zavádějící nebo neúplné. Tímto vším, by byl strukturovaný rozhovor neúplný a data zkreslená (Rogers 2001).

3.5.1 Volba výzkumu práce

Pro analýzu byla vybrána kvalitativní forma výzkumu. Strukturovaný rozhovor s lidmi, kteří se odstěhovali z Jičína do jeho okolí, mikroregionu. Protože byl použit osobní kontakt, který je v tomto ohledu nejlepší a nejpřesnější. Je to metoda pro sběr podstatných informací. Ostatní metody výzkumu by zde byly zjevně nepraktické a nepřesné, tedy zavádějící a nepřinesly by potřebné informace k relevantnímu vyhodnocení. Naopak by vedly k zavádějícím datům, která by ani po analýze nebyla relevantní.

Otázky k těmto rozhovorům byly předem vybrány a připraveny. Stejně jako osoby, které na ně odpovídaly. Respondenti do poslední chvíle nevěděli, že budou dotazováni. Výhodou, kterou tyto strukturované rozhovory přinesly, je určitě možnost pružné reakce na odpovědi dotazovaných. Otázky nebyly pokládány kapiózně, protože by to vedlo ke zkreslení informací a následnému chybnému vyhodnocení. Další výhodou je, že s dotazovanými bylo hovořeno jednotlivě a samostatně. Pokud se jednalo o členy jedné domácnosti, byl ihned dotazován i druhý člen domácnosti, aby se předešlo úniku informací, otázek. To zabránilo možnosti se připravit na rozhovor. Ve výzkumu by byl jiný typ sběru dat zcela jistě nepřesný, nepružný a nedostatečný.

Nebyla by tedy sbírána potřebná a vyhodnotitelná data. Dotazovaní by se mohli domlouvat, radit, říkat si otázky, nezáleželo by jim na formě a pravdivosti odpovědí a nebylo by možné zaručit jistou spontánnost odpovědí apod., což by opět vedlo k zavádějícím datům, což nebylo žádoucí, naopak by se jednalo o zcela zavádějící informace. Všichni dotazovaní byli před začátkem řízeného rozhovoru upozorněni, že mohou odmítnout tento rozhovor nebo na jakoukoliv otázku odmítnout bez udání důvodu odpovědět. Dále byli dotazovaní poučeni, že se nejedná o žádné oficiální shromažďování dat pro jakýkoliv orgán ČR nebo jiné instituce, ale že se jedná o informace, které budou zpracovány pouze v rámci výzkumu v této práci.

3.5.2 Kvalitativní výzkum výběr respondentů

Jako metoda výzkumu byly tedy použity strukturované rozhovory s lidmi, kteří se z města Jičína odstěhovali do Jičínského regionu. Tyto strukturované rozhovory jsou v práci přepsány.

Cílem tohoto výzkumu pomocí strukturovaných rozhovorů je především otázka, zda se lidé stěhují do Jičínského regionu z města Jičína, a pokud tomu tak je, tak zjistit, zda tomu tak je a proč.

K řízenému rozhovoru bylo přistoupeno, jak je v práci uvedeno, bez předchozí domluvy s dotazovanými, aby nebyly odpovědi připravené, promyšlené a strojené. Jde tedy o přirozené odpovědi dotazovaných, aby mohla být reálně vyhodnocena skutečnost migrace do regionu.

Respondenti byli vybráni za pomoci vícestupňového shlukového výběru, na doporučení starostů uvedených obcí a vzhledem k relevantnosti a aktualizaci dat, bylo přistoupeno k respondentům, kteří migrovali nejdéle pět let před rozhovorem.

Bylo celkem možno vytěžit 15 osob, ale podmínky kvantitativního šetření řízeného rozhovoru, především podmínky, za kterých bylo možné získat ucelené informace a samotná ochota respondentů podílet se na tomto výzkumu, byly splněny u 7 níže uvedených respondentů. Tito respondenti udělili souhlas se zveřejněním svých odpovědí v této práci, což 7 možných respondentů neudělilo a 1 se s výzkumníkem odmítal bavit všeobecně.

4 Materiál a metody

4.1 Demografie Královéhradeckého kraje

Královéhradecký kraj, kde se nachází i Jičínský region, se rozkládá ve východních Čechách. Na západě sousedí s krajem Libereckým, na jihovýchodě s krajem Pardubickým, na jihozápadě se Středočeským krajem a svoji severní hranici má s Polskou republikou. V Královéhradeckém kraji se rozkládá dále na pětice okresů. Hradec Králové, Trutnov, Náchod, Rychnov nad Kněžnou a Jičín. Svoji rozlohou se řadí k průměrně velikým krajům v rámci České republiky. Královéhradecký kraj charakterizují sociální, hospodářské a kulturní vazby. Kraj se pyšní velmi různorodou krajinou a pracovními (řemeslnými) možnostmi, které jinde v republice nejsou. To vše ukazuje na velký potenciál, který Královéhradecký kraj má.

Níže je popsána tabulka s počtem obyvatel v Královéhradeckém kraji od 1.1.2022 do 30.9.2022:

Tab. 1: Počet obyvatel Královéhradeckého kraje:

	Stav na počátku období 1.1.2022			Stav ke konci období 30.9.2022		
	celkem	muži	ženy	celkem	muži	ženy
Hradec Králové	162 400	79 235	83165	162 537	79 325	83 212
Jičín	78 713	39 131	39 582	78 845	39 202	39 643
Náchod	107 973	53 352	54 621	107 824	53 292	54 532
Rychnov nad K.	78 424	39 102	39 322	78 223	38 970	39 253
Trutnov	115 073	56 880	58 193	114 734	56 734	57 981
Celkem kraj	542 583	267 700	274 883	542 163	267 542	274 621

Zdroj: <https://www.czso.cz>

V uvedené tabulce číslo 1 jsou popsány počty obyvatel kraje. Tyto počty obyvatel jsou dále členěny do jednotlivých okresů. Jsou také rozděleny na pohlaví mužské a ženské. A poslední ukazatel ukazuje na počet obyvatel celkem. Vidíme, že za sledované období se rozdíl v počtech obyvatel nikde dramaticky nemění. Ukazuje se, že je Královéhradecký kraj v rámci problematiky migrace stabilním krajem (ČSÚ 2023).

4.1.1 Okres Jičín

Jak je patrné z výše uvedené tabulky, je okres Jičín podle počtu obyvatel druhým nejmenším okresem v Královéhradeckém kraji před Rychnovem nad Kněžnou. Hustota zalidnění je 90,4 obyvatel na 1 km². Okres Jičín má rozlohu 887 km². I zde drží pomyslnou druhou příčku nejmenšího okresu v kraji. Nejmenším je okres Náchod. Z celkové rozlohy okresu tvoří téměř 70 procent plochy zemědělská půda. Více než jednu pětinu plochy tvoří lesy. V okresním městě Jičíně najdeme 111 obcí, z nichž 10 má status města a 3 status městyse. Zajímavostí okresu je skutečnost, že ve třech městech, které mají více než 5 000 obyvatel, žije více než 42 procent obyvatel okresu. Nejlidnatější město je potom pochopitelně město Jičín s téměř 17 000 obyvateli. Okresní město Jičín je také centrem okresu. Výhodou Jičina je mimo jiné také pozice města poblíž dopravní "křižovatky" spojující dva hlavní silniční tahy - silnici I. třídy č. 16. vedoucí směrem na Mladou Boleslav, což je centrum Středočeského kraje a silnici I. třídy č. 35, vedoucí do krajského města Hradce Králové. Že je Jičín dopravním centrem regionu dokládá fakt, že je silniční tepnou jak pro nákladní, tak osobní dopravu. Oproti tomu železnice není v tomto regionu tolik využívána. Na konci roku 2020 bylo v okrese Jičín v evidenci na úřadu práce zaregistrováno přes 1600 osob. Oproti tomu úřad práce nabízel téměř 1800 pracovních míst. Z tohoto ukazatele vyplývá, že v okrese Jičín je velká pracovní poptávka. Samozřejmě ve srovnání s velikostí a počtem ekonomicky aktivních obyvatel celkem. V Královéhradeckém kraji má okres Jičín necelých 15 procent zaregistrovaných ekonomických subjektů (více než 20 000). Největší část tvoří podniky, které se zabývají obchodem a spravováním motorových vozidel. Pro zajímavost zemědělství má v současné době již jen 7 procent pracujících obyvatel. Což je velký pokles v rámci historického vývoje Jičina a jeho okresu (ČSÚ 2023).

4.1.2 Vymezení Jičínského mikroregionu

Jičínský region se nachází v České republice, v Královéhradeckém kraji a rozkládá se v severovýchodních Čechách. Jeho rozloha je téměř 50 km². Na tomto území žije více než 17 tisíc obyvatel. Klimatické podmínky zde panují mírné, letní podmínky jsou delší než zimní a je zde menší množství srážek. Z geomorfologického hlediska se jedná o zajímavou oblast v rámci České republiky z důvodu počtu různých hornin, které se zde vyskytují. Jedná se o poměrně průmyslovou oblast v kontextu se svojí velikostí a počtem obyvatel. Je zde řada nadnárodních i národních firem, které zaměstnávají velkou část ekonomicky aktivních obyvatel - např. Ronal, Continental, SpofaDental, AEG, TPC (což jsou mezinárodní podniky) a Seco Industries (což je tuzemský podnik). Všechny tyto podniky jsou přímo ve městě Jičíně. Co se týče rekreačních možností, je zde řada hotelů včetně wellness, a kempy, které nabízejí ubytování. Krytý bazén a koupaliště, sportovní hřiště, restaurace a dobré výchozí místo do širšího okolí, které nabízí zajímavé možnosti další rekreace.

Jedná se o oblast okolo okresního města Jičína, které je zároveň město s rozšířenou působností, a jeho okolních vesnic, tedy venkova. Jde o vesnice Březina, Holín a Kbelnice. Tyto vesnice se nacházejí v bezprostřední blízkosti Jičína, ale mají svůj vlastní obecní úřad, veřejné akce, projekty apod. Právě díky této blízkosti jsou tyto vesnice a město provázané a tvoří Jičínský region. Výběr vesnic okolo města Jičína byl vybrán z důvodu ideálního propojení vesnice s městem (přímé autobusové spojení, dostupnost motorovými vozidly, pěší spojení - maximálně 10 minut normální chůze, existence cyklostezek apod.). V těchto měřítkách není dostupné žádné jiné město než Jičín, ani jiné vesnice než uvedené tři.

4.1.3 Vznik města Jičína

Město Jičín, tedy i region Jičínska je dislokován v severovýchodě České republiky, v Královéhradeckém kraji. Protéká jím řeka Cidlina. Jičín je z jedné strany nedaleko od pohoří Krkonoš a z druhé strany nedaleko Polabí, které se vyznačuje svojí úrodností. Díky této poloze je se nazývá „Branou do Českého ráje“. Jičínský region byl migračním místem již od pravěku. Lidé sem migrovali kvůli jeho výhodné a strategické poloze a zároveň úrodné půdě. V průběhu 6. století před naším letopočtem do Jičínské kotliny migrují prokazatelně první kmeny Slovanů, které se zde usídlily a začaly vytvářet ráz a osídlení zdejší krajiny. První historickou písemnou zmínkou o Jičíně a jeho panství, se datuje v první polovině 12. století. (Francek, 1996), na to navazuje Bílková a Bílek (1988), kteří uvádí, že v první polovině 18. století měl Jičín necelých 1 500 trvale žijících obyvatel na svém území. Tito obyvatelé žili v domech, kterých bylo na 250. V tomto období se Jičín a jeho obyvatelé nijak nevymykali z běžného života a obživy, která byla standardní v Českých zemích. Jednalo se především o zemědělství a rybníkářství, které i zde zaznamenávaly svůj rozmach. V době tohoto rozmachu přišla živelná pohroma, která zbrzdila tento rozvoj města. Jednalo se o velký požár, který poničil velkou část města (Francek 2010).

Jak uvádí Bílková a Bílek (1988) v této souvislosti, na začátku 19. století se Jičín vzpamatovává z rozsáhlého požáru. Stavějí se nové domy a přibývá migrantů, kteří chtějí zůstat natrvalo a žít zde. V tomto období má Jičín více než 320 domů, ve kterých žije na 2 200 obyvatel. Když půjdeme vývojem města dále, tak zjistíme, že na konci 19. století se Jičín opět rozrostl, a to na více než 450 domů, kde žilo nastalo více než 5 200 obyvatel. Tento stavitelský a migrační rozmach byl možný, díky dobré pozici a zemědělské úrodnosti půdy na daném území, a proto se mohlo dařit i obchodu (Bílková a Bílek 1988).

4.1.4 Válečná a poválečná léta města Jičína

Jičín přečkal I. světovou válku na poměry, které po válce panovaly, téměř neporušen, a naopak na konci roku 1918 se mohl pyšnit statistickými daty, které ukazovaly opět jeho

rozmach směrem k migraci. V Jičíně v této době žilo přes 10 000 obyvatel (Bílková a Bílek 1988).

Po roce 1918, tedy v poválečných letech až do konce II. světové války v Jičíně vzrostl počet obyvatel téměř na 12 000. Tento údaj je z roku 1940. Skutečností je, že město Jičín se stavělo na odpor proti fašistické moci. Vznikly zde odbojové skupiny, což vedlo k čistkám mezi obyvateli, persekucím až popravám. Z těchto důvodů se rozkvět Jičína a migrační procesy v období II. světové války defacto zastavily (Bílková a Bílek 1988).

Po II. světové válce vzniká okres Jičín. Tento okres čítal na 156 obcí, které měly více než 54 000 obyvatel. Ohledně migračních procesů byl pro Jičín důležitý rok 1949, jelikož byly zrušeny zemské výbory. Místo těchto zemských výborů vznikají kraje. Okres Jičín měl v tomto roce 113 obcí s téměř 42 000 obyvateli. Ani toto uspořádání nevydrželo a v roce 1960 přišlo nové uspořádání, které okresu Jičín vyneslo vyšší počet obyvatel, a to téměř 88 000 (Augustin 2001).

4.1.5 Vývoj obyvatel Jičína

Na vývoj počtu obyvatel Jičína a okresu Jičín se můžeme podívat v tabulce níže:

Tab. 2: Vývoj obyvatel Jičína a okresu Jičín ve vybraných letech:

Rok	Jičín	Okres Jičín
1900	11 328	116 937
1921	12 100	114 970
1930	12 064	110 778
1950	12 615	88 583
1961	13 176	87 434
1970	13 413	82 515
1980	16 182	81 894
1991	16 803	78 650
2001	16 489	77 761

Zdroj: Bartoň Ml. 2008. Jičínsko. Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně, Jičín – str. 9.

Tabulka ukazuje změny pohybu obyvatel v Jičíně a v okrese. Vývoj počtu obyvatelstva je od roku 1900 do roku 2001. Pokud porovnáme Jičín a okres Jičín ve vývoji počtu obyvatelstva, zjistíme, že v Jičíně počet obyvatel stoupá, oproti okresu Jičín, který byl nejpočetnější v roce 1900 a nejméně obyvatel měl v roce 2001. Nelze ovšem říci, že tento

stav nastal v důsledku migrace. Úbytek obyvatel v okrese Jičín nastal z důvodu politického rozhodnutí, a to ve smyslu zmenšení území okresu Jičín, jelikož některé obce již nebyly součástí okresu. K migraci v rámci okresu samozřejmě docházelo také.

Město Jičín se, jak je v práci uvedeno, neustále rozrůstalo díky svým předpokladům a možnostem. Jičín jako okresní město, byl centrem po společenský život Jičínského regionu. Bylo a je zde hospodářské centrum, kultura, sportovní vyžití, vzdělanostní centrum mikroregionu a společensky život. Proto úbytkem území nedošlo k fyzickému úbytku obyvatel v Jičíně, ale naopak Jičín co do počtu obyvatel rostl, díky porodnosti a migraci. Nejvýznamnějšími lety migrace v městě Jičíně, byla léta 1970 až 1980. Když porovnáme číselné údaje v rozmezí těchto 10 let, zjistíme, že počet obyvatel města vzrostl o 2 769 obyvatel, což se může jevit jako malé číslo, ale příchodem tolika migrantů se zvedl počet obyvatel o více než 20 procent.

Pro srovnání dle Českého statistického úřadu, měl Jičín na konci prvního čtvrtletí roku 2011 celkem 16 692 obyvatel. Porovnáním roku 2001 a 2011 zjistíme, že počet nových obyvatel Jičina stoupl v řádu desítek, konkrétně o 203 obyvatel.

Zvýšení počtu obyvatel ve městě Jičíně bylo zapříčiněno migranty, kteří přicházeli především z venkovských oblastí regionu. Jednalo se převážně o mladé migranty, kteří se zde chtěli usídlit na trvalo a založit rodiny. V Jičíně se v tomto období stavělo několik průmyslových závodů, souvisejících především s automobilovou výrobou nebo výrobou na ní navázanou. To s sebou přineslo nové pracovní příležitosti v oborech stavebnictví, logistika, prodej a nákup a příležitosti pro administrativní, technologické a další specializované pracovníky. S tím šla ruku v ruce výstavba nových bytových jednotek a domů, rekonstrukce a vznik školek a škol (Bartoň, 2008). Toto je potvrzeno v práci (Mikulík, Vaiskar, Novotný 2002).

Bytových domů nebylo v tuto dobu tolik, aby množství stačilo na pokrytí poptávky migrantů po bydlení. Z tohoto důvodu převážně mladí lidé pracovali v Jičíně, ale za svojí práci dojížděli z okolních měst do Jičina, tedy z Jičínského regionu. Další skutečností, která Jičín odsouvala do ústranní ohledně migrace lidí, je fakt, že díky své strategické poloze a silniční provázanosti byl jejich odklon do větších měst, jako jsou krajská města Hradec Králové, Mladá Boleslav a hlavní město Praha. Tato města jsou tzv. na dojezd. Přesto Jičín o přísun migrantů, a to především těch mladších, stál. Z těchto důvodů město Jičín přizpůsobovalo své investiční plány a snažilo se přitahovat soukromé obchodníky, kteří by vytvořili další zajímavé pracovní příležitosti (Mikulík, Vaiskar, Novotný 2002).

4.1.6 Současný stav Jičina

Město Jičín má rozlohu více než 34 km². Město je rozděleno 12 místních částí a na 5 katastrálních území:

- **Jičín** – Holínské Předměstí, Nové Město, Pražské Předměstí, Sedličky, Soudná, Staré Město, Valdické Předměstí (pouze část),
- **Moravčice** - část Moravčice a část Valdického Předměstí,

- **Popovice u Jičína** - část Popovice,
- **Robousy** - části Robousy a Dvorce,
- **Hubálov.**

Jičín má i svá partnerská města ze Slovenska, Polska, Německa, Nizozemska a Spojeného království. Nejlidnatější části Jičína jsou jeho východní a jižní oblasti (Město Jičín 2023).

Všeobecně známé skutečnosti o městě Jičíně jsou: město Jičín je zřizovatel a provozovatel celkem čtyř mateřských školek. Dále je v Jičíně jedna soukromá mateřská školka. Jičín je také zřizovatel a provozovatel čtyř základních škol. V okolí Jičína (do 3 km) je zřízena jedna soukromá základní škola, a to včetně druhého stupně. V Jičíně jsou také čtyři střední školy (jedna z nich je soukromá) a jedno učiliště. Dvě vysoké školy (univerzity) dokonce v Jičíně otevřely svá konzultační detašovaná pracoviště. Jičín je město s rozšířenou působností, kdy radnici má v centru města a svůj Městský úřad má dislokovaný přímo pod hlavním (Valdštejnským) náměstím. V Jičíně se nachází Finanční úřad, Celní správa, Okresní správa sociálního zabezpečení, Odbor sociálních služeb, Úřad práce, Okresní soud. Sídlí zde i složky IZS Policie ČR, Hasičský záchranný sbor, Oblastní nemocnice Jičín, na kterou jsou napojeni praktičtí lékaři přímo ve městě, ale i v okolí. Ve městě funguje i městská policie, která je zřízena, vedena a financována přímo městem Jičín. Městskou dopravu zajišťuje soukromá firma, která je ale spolufinancována ze strany města Jičína. Lidé v důchodovém věku a studenti mají tuto službu zadarmo v rámci Jičína. Ekonomicky aktivní obyvatelé mohou tuto službu využít za mírný poplatek, zastávky hromadné městské dopravy jsou strategicky rozmístěny po celém městě. V Jičíně je velké autobusové nádraží, které prošlo v roce 2005 rekonstrukcí a modernizací. Toto nádraží je hojně užívané. Oproti tomu vlakové nádraží v Jičíně je není tak využíváno.

Jičín poskytuje i kulturní vyžití, a to jedním kinem Biograf Český ráj a dvěma divadly. Divadlo Srdíčko je dětské divadlo, které je napojeno na Masarykovo divadlo. Začátkem září zde má svoje místo tradiční kulturní festival Jičín město pohádky. Jednou za dva roky zde probíhají Valdštejnské slavnosti. Město Jičín také zřizuje a provozuje několik sportovišť. Nejvýznamnější je Sportovní areál, který kromě povrchu pro házenou, basketbal, halový fotbal, tenis a volejbal spravuje i plavecký areál. V Jičíně je i venkovní koupaliště a krytý zimní stadion, který je kromě letních měsíců neustále v provozu.

V posledních letech se v Jičíně neustále buduje a staví. Vznikly zde dva velké obchody se smíšeným zbožím a další čtyři velké potravinové markety. Nedaleko autobusového a vlakového nádraží bylo vybudováno několik obchodů s různými druhy zboží. V jistém slova smyslu se dá říci, že se jedná o obchodní centrum města, jelikož je to téměř uprostřed města, a tedy dostupné z jakékoli části.

Bylo získáno vyjádření pracovníků Úřadu práce v Jičíně, kteří sdělili, že i přesto, že v současné době panuje ekonomická krize a vše stagnuje a zdražuje se, největší poptávky po pracovnících jsou z oboru automobilového průmyslu. Automobilový průmysl je v Jičíně zastoupen několika firmami, které se těmito pracemi zabývají a v Jičínském regionu je těchto

podniků několik. Dále uvedli, že sektor služeb je stále také poptáván, a to i v rámci IZS. V letních měsících narůstá také poptávka v odvětvích zemědělství a stavebnictví. Opakem je poté poptávka po pracovnících vzdělávacího sektoru a nekvalifikovaných pracovníků.

Tab. 3: Vývoj počtu imigrantů a emigrantů v Jičíně v letech 2012 až 2021:

Rok	Imigranti Jičín	Emigranti Jičín
2012	1007	1223
2013	1038	1024
2014	11187	933
2015	1156	1001
2016	1117	1095
2017	1164	1027
2018	1325	1109
2019	1349	1011
2020	1370	1056
2021	1326	1243

Zdroj: <https://www.czso.cz>

Když porovnáme čísla z výše uvedené tabulky počtu imigrantů a emigrantů ve městě Jičíně v období od roku 2012 do roku 2021, zjistíme, že v novodobé historii města Jičína, pouze v roce 2012 bylo číslo emigrujících obyvatel větší než imigrujících. V následných letech, tedy od roku 2013 do roku 2021, jsou čísla imigrantů do Jičína větší než emigrantů, což ukazuje, že je více obyvatel přistěhovaných než odstěhovaných. Největší rozdíl byl dle Českého statistického úřadu v roce 2020, a to 314 obyvatel. Důvody, proč tomu tak je, jsou v práci výše popsány.

Dle Českého statistického úřadu žilo v roce 2021 v Jičíně 15 961 obyvatel, což je o 731 obyvatel méně než před deseti lety, v roce 2011. V roce 2021 v Jičíně bylo obývaných 2 292 domů a 6 378 bytů.

4.1.7 Plány Jičína na svůj rozvoj

Je všeobecně známou skutečností, že Jičín, stejně jako téměř všechna města v České republice, stojí o příliv především mladých migrantů. Pokud pomíneme tzv. uprchlickou krizi především ze Sýrie a Ukrajiny, která se dotýká celé České republiky, nemůžeme mluvit

o přílivu, ale ani odlivu migrantů v Jičíně z náboženských nebo válečných důvodů. Zde jasně převládají migrační důvody ekonomické. Syrské uprchlíky Jičín nemá žádné, ale migranty z Ukrajiny Jičín v řádů jednotek má.

Město si chce udržet své občany a dál lákat nové a k tomu používá nástroje především bytové politiky. To znamená, že Jičín podporuje výstavbu nových bytových domů, a s tím v ruku v ruce jdoucí podporu investorů, aby zde vznikala nová a zajímavá pracovní místa. K tomuto pochopitelně má svoji především rozpočtovou strategii, jelikož tato strategie je finančně náročná s nejistým výsledkem (Město Jičín 2023).

Ohledně investičních plánů do budoucnosti můžeme hovořit o dvou nejvýznamnějších projektech, což je přestavba a výstavba objektu bývalých kasáren a druhým investičním projektem je víceúčelová sportovní hala a sportovní areál. Projektů pochopitelně probíhá více, např. rekonstrukce Valdštejnského zámku, základní školy Husova, stacionáře Domovinka, Valdštejnské lodžie. I ty jsou důležité pro rozvoj města, ale vyloženě nesouvisí s přilákáním migrantů, jsou to projekty na zlepšení stávajícího stavu města (Město Jičín 2023).

Obrovskou investiční akcí Jičina je bez pochyb přeměna kasáren Jičín. Jelikož se jedná o velký objekt, který má velmi dobrou strategickou polohu, jelikož se nachází mezi vilovou čtvrtí, centrem města a sportovním areálem. Jičín má zájem, aby zde byly vystavěny nové bytové jednotky, prostory pro podnikající činnosti, lékařské ordinace. Jičín si nechal zhotovit urbanisticko - architektonické studie ohledně celé výstavby, aby vše bylo v souladu se zdravým způsobem života, včetně klimatického prvku. Tyto podklady budou sloužit dále jako důležitá součást výběrového řízení na zhotovitele projektu a stavby. Dále je potřeba připravit výběrové řízení k zhotovení okolní infrastruktury (elektřina, voda, plyn, silnice, chodníky apod.), jelikož ta je potřebná pro dokončení výstavbového projektu (Město Jičín 2023).

Druhým i když ne tak rozsáhlým projektem, přesto významným, je zastřešení tenisových kurtů, jelikož tím se rozšíří sportovní areál a vznikne multifunkční hala, která bude schopná být v provozu po celý rok. Jičín počítá s tím, že tato hala bude dostavěna letos a bude sloužit pro širší veřejnost (Město Jičín 2023).

4.1.8 Budoucí plány Jičina na svůj rozvoj

V budoucnu Jičín počítá s dalšími investicemi jako výstavbou cyklostezky Jičín – Železnice, rekonstrukcí knihovny Václava Čtvrťka, přístavbou k mateřské školce Máj a nejvýznamnější a dlouhodobý projekt je odpočinková zóna Cidlina (Město Jičín 2023).

Odpočinková zóna Cidlina je dlouho očekávaným projektem pro obyvatele Jičina. Plán je, že v části Nové Město vznikne na bývalém poli odpočinková zóna, která bude sloužit široké veřejnosti především k trávení volného času, procházek a relaxačních zón. Tento prostor se přímo pro takovouto zónu nabízí, jelikož zde protéká řeka Cidlina a obyvatelé Nového Města a okolí žádný takový odpočinkový prostor nemají. V současnosti již probíhá krajinářsko – architektonická soutěž ohledně návrhu na vzhled projektu a výstavby (Město Jičín 2023).

Jičín také investuje do své infrastruktury v rámci celého města. Ta je důležitá pro všechny současné i budoucí projekty a investice ve všech oblastech. Jičín si chce svůj současný rozvoj udržet. Tímto směrem vede i svůj finanční plán a přizpůsobuje tomu své rozpočty (Město Jičín 2023).

4.1.9 Březina

Vesnice Březina má výhodnou polohu směrem k okresnímu městu Jičín, jelikož tzv. zavírá Český ráj. Březina je směrem na západ od Jičina vzdálena necelé 3 km. Mezi Březinou a Jičínem je cyklostezka. Normální pěší chůzí se do Jičina dostaneme do 8 minut a jedná se o turistickou trasu. Okolí je vyplněno především lesy a zemědělskými plochami. Vesnice sice leží na rovině, ale nedaleko jsou Prachovské skály. Roku 1393 byla zaznamenána první písemná slova o obci a její historie je spjatá s městem Jičínem. Vzhledem ke své poloze byla i historicky zemědělskou vesnicí. Březina má svůj vlastní obecní úřad. V minulé i současné době se o rozkvět vesnice starají dobrovolní hasiči. V roce 1989 měla obec 46 obyvatel. Následné roky až po současnost se rozvíjí migrační trend a obec se rozšiřuje, jelikož se v okolí velká spousta pozemků stává staveními. To ukazuje sčítání lidu, kdy k 1.1.2022 měla vesnice již 128 obyvatel (Valenta 2023) a RIS (2023) uvádí, že v roce 2021 bylo 18 migrantů a 8 imigrantů v rámci obce, tedy o 9 migrantů více než imigrantů.

Vesnice Březina má na svoji velikost 6,83 km² hodně kulturních akcí, jako např.: vánoční zpívání, rozsvícení stromečku, Březinský guláš (tato akce byla již 8. ročníkem) a další akce. V Březině je evidováno celkem 12 podnikatelských subjektů různého druhu. Co se týče investičních projektů v současnosti a v budoucnu, jedná se především o přeměnu zemědělských pozemků na stavební pozemky. Dostupnost do zaměstnání je na dobré úrovni, díky pozemní komunikaci, která vede do Jičina. Díky tomu jezdí i pravidelné autobusové spoje. Vlaková zastávka přímo v obci není a je vzdálená od obce 1,5 km. Rekreační místa pro turisty zde prakticky neexistují a ani žádná místa k ubytování (Valenta 2023).

Ohledně občanské vybavenosti platí, že je Březina závislá na Jičíně. Kromě jednoho dětského hřiště se zde v obci prakticky nic nenachází, až v Jičíně. Tedy lékařská pomoc, obchod s potravinami, kultura, školka, škola, knihovna, restaurace apod. je nejbližší v centru tohoto regionu (RIS 2023).

4.1.10 Holín

První písemná zmínka o obci Holín je z roku 1327. Historicky se obec vyvíjela souběžně s městem Jičín. Jedná se o vesnici, která leží cca 1 km severozápadně od města Jičina, tedy centra regionu. Proto je velmi úzce spjatá s okresním městem Jičín. Mezi Jičínem a Holínem je cyklostezka a chodník, po kterém se lidé dostanou do Jičina pešky do 5 minut. Tato cesta

je i turistickou cestou. S Jičínem je vesnice spjatá hlavní pozemní komunikací, a to silnicí č. I/16 (obchvat města Jičína). Autobusové spojení je díky této poloze dobré. Z těchto důvodů je dostupnost do zaměstnání na velmi dobré úrovni. Vesnice má rozlohu 10,41 km². Co se týče počtu obyvatel, v roce 2023 zde žilo více než 595 obyvatel a bylo zde evidováno 353 domů s číslem popisným.

Ohledně vývoje počtu obyvatel v obci je nutno dodat, že mnoho údajů není, ale v 19. stol. se pohyboval přes 100 obyvatel. Holín má vlastní obecní úřad. V současné ani budoucí době Holín nemá plánován žádný větší investiční projekt. Obec v současné době nedisponuje velkým množstvím stavebních pozemků. Kulturní akce jsou spíše sousedského rázu, tedy nejsou samosprávou organizovány (Hanzl 2023).

V roce 2011 žilo v obci 596 obyvatel, v roce 2013 žilo v obci 575 obyvatel. Největší nárůst obyvatel byl v roce 2019, kdy obec vzrostla o 21 obyvatel, z toho 15 bylo migrantů a obec měla v této době 595 obyvatel. Takový je současný počet obyvatel obce Holín, ale neznámá to, že by se přestaly dít změny v počtu obyvatel. Pohyb obyvatel probíhal, prakticky každý rok se jejich počet měnil, ale s žádným dramatickým rozdílem. Například v roce 2021 bylo zaznamenáno 18 imigrantů a 15 emigrantů v rámci obce. Ohledně občanské vybavenosti platí to, co bylo již uvedeno, tedy že obec Holín je úzce spjatá s centrem regionu města Jičína. Není zde žádná mateřská školka, škola ani restaurace. Je zde jedno dětské hřiště. Je zde jedna malá knihovna, která je na obecním úřadě. Jeden obchod s potravinami. Lékař zde také žádný není. Vše je ale dostupné v Jičíně (RIS 2023).

V obci Holín je několik osob podnikajících jako OSVČ, především v řemeslné oblasti. Jeden soukromý rybník, který slouží pro sportovní rybaření a tři penziony (Hanzl 2023).

4.1.11 Kbelnice

První písemná zmínka o vesnici Kbelnice, je z roku 1322. Vesnice Kbelnice téměř navazuje na město Jičín, je položena severně a vzdálená 1 km od města. Je zde funkční cyklostezka a turistická cesta do Jičína. Normální pěší chůze je Jičín 3 minuty. Díky tomuto je zde dobrý spoj pro autobusovou dopravu, ale železniční stanice zde není a je až ve městě Jičíně. Přesto dostupnost do zaměstnání je na dobré úrovni. Kbelnice má svůj vlastní obecní úřad. Vesnice se skládá ze dvou soudržných částí. Ta větší část se rozkládá podél Kbelnického potoka a je starší, tzv. starousedlická. Oproti tomu menší část se rozkládá na tzv. Kometě (na „chvostu“ města Jičína), přímo u silnici do města. Jedná se o novou část vesnice. Jde o severní část této obce, kde se v současnosti již nenachází stavební pozemky. Zde jsou usídlení především tzv. novousedlíci. K 1.1.2022 zde bylo sčítáním lidu evidováno 221 obyvatel, což je nejvíce za dobu existence vesnice. Obec rostla pozvolně a s návazností na město Jičín, v 19. stol. měla pouze 35 obyvatel. Kbelnice má rozlohu 1,87 km². V současné době zde probíhá velký investiční projekt – vodovod Kbelnice. Obec jako taková nemá žádné rekreační zařízení, ale v obci funguje jeden soukromý penzion, a to včetně volně přístupné restaurace (Smolík 2023).

Samotný vývoj počtu obyvatel obce ukazuje rok 2021, kdy imigrantů přibylo 11, zatímco emigrantů bylo 6. Co se týče občanské vybavenosti, i zde je velká závislost na regionálním centru, tedy městu Jičín. Kblenice nemá školku, školu, lékařské zařízení, knihovnu, obchod s potravinami (RIS 2023).

4.2 Strukturované rozhovory, styl záznamů a seznam otázek

Řízený rozhovor, který byl v práci použit, se skládal z pěti částí. První byl úvod, druhou částí byly otázky ekonomického rázu, třetí částí otázky sociálního charakteru (částečně i enviromentálního), čtvrtá část se zabývala otázkou kultury a tradic a pátá část byla závěrečná otázka tzv. zdvořilostní.

Začátek tvořil úvod, kdy bylo vysvětleno každému jednotlivému respondentu, že neexistuje správná nebo špatná odpověď, že existuje pouze jeho odpověď, která je pro tento výzkum důležitá. Přitom byli respondenti vyzváni, aby se drželi tématu otázky, ale přitom ji, pokud bude potřeba, rozvedli dle svých potřeb. Neexistuje počet minimálních ani maximálních slov na odpověď. Tím je myšleno, aby odpovědi na jednotlivé otázky nebyly nijak omezeny. Přitom jsou některé otázky položeny podobně, aby byla ověřena správnost a především pravost odpovědí respondentů.

Nikde nezazní pravá jména respondentů. V práci se budou vyskytovat pouze nacionále osob. Respondenti byli také seznámeni s metodou řízeného rozhovoru, který bude zapisován výzkumníkem na papír, který bude následně po sepsání této práce skartován, a proto nebude přílohou práce, aby se zamezilo případného zneužití. Respondenti byli dále informováni, že se práce může objevit ve virtuálním prostředí, s čímž níže uvedení respondenti souhlasili. Se získanými daty bude pracováno pouze pro účely této práce.

Otázky číslo 1 až 7 byly tedy otázky úvodní. Tyto úvodní otázky byly pokládány, aby byl navázán příjemný a nerušený vztah mezi výzkumníkem a respondentem. Přesto se jednalo o tzv. uzavřené otázky, jelikož na ně bylo možné odpověď jen úzce, uzavřeně. Úvodní rozhovor následně plynule navázal na ostatní části. Druhá část – otázky 8 až 14 – jsou ekonomického typu. Tato část odpovědí je důležitá pro získání pohledu do ekonomické situace respondentů, migrantů. Zda pro ně v otázce migrace byla důležitá jejich ekonomická situace a jakým způsobem je tato situace ovlivnila při jejich rozhodování. Na to plynule navázala třetí část práce. Otázky číslo 15 až 21. Tyto otázky byly pokládány z důvodu zjištění sociální charakteristiky respondentů. Jak moc respondentům záleželo na sociální rovině migrace. Zda pro ně byla důležitá, zda bylo pro migranty důležité sociální začlenění do jejich nových domovů, ve smyslu začlenění se do vesnice, kam se přistěhovali. Čtvrtá část otázek byla zaměřena na vnímání kultury a tradic respondenty a na vnímání stavu jejich vesnice. Jednalo se o otázky číslo 22 až 29. Tato část otázek měla zjistit, zda, popřípadě do jaké míry, je vnímání tradic a kultury důležité v rámci současné migrace v Jičínském regionu.

Druhá, třetí a čtvrtá část rozhovoru byla vedená tzv. volnou formou. Tedy způsobem, aby respondent mohl odpovídat sám a neexistovalo „škatulkování“ odpovědí. Poslední částí, kterou tvořila pouze jedna otázka číslo 30, byla část tzv. zdvořilostní. Tato otázka nebyla v rámci samotného výzkumu tak důležitá. I tato otázka byla tzv. volná. Respondentovi byla pouze nabídnuta možnost vyjádření vlastního pocitu.

Především otázky položené ve druhé, třetí a čtvrté části rozhovoru byly pokládány za účelem posouzení cíle práce, diskusi a následné potvrzení, nebo vyvrácení hypotézy práce.

Otázky nebyly v práci znova vypisovány, ale jsou uvedené každá pod samostatným, předem určeným číslem. V závorkách byla reakce respondenta (vyjádření mimického stavu, emoce), pokud byla. Kurzívou jsou případné doplňující dotazy výzkumníka. K tomuto bylo ze strany výzkumníka přistoupeno, aby bylo možné při neúplné odpovědi respondenta nebo špatně pochopené otázky reagovat a doplnit informaci, která by byla důležitá pro potřebná data a jejich vyhodnocení.

Po skončení řízeného rozhovoru, byl celý rozhovor dán k přečtení respondentovi, aby si ověřil správnosti svých odpovědí. Respondentovi byl předložen pouze jeho záznam rozhovoru. Bylo jím ověřeno, že nebyl učiněn zásah se strany výzkumníka do samotných výpovědí. Tedy to, že byla dodržena dohoda mezi výzkumníkem a respondentem.

Otázky byly pečlivě poskládány tak, aby na sebe alespoň zdánlivě navazovaly, přitom byla občas položena otázka tak, aby byla tzv. ověřovací, tedy že byla podobná otázce, která už zazněla dříve. K tomuto bylo výzkumníkem přistoupeno, aby bylo možné ověřit, zda respondent odpovídá pravdivě a neříká jen to, co ho napadne (bez rozmyslu či vlastního uvážení).

Dále otázky nebyly uzavřené nebo ukončené výzkumníkem dříve, než sám respondent chtěl otázku ukončit, a to ani v případě, pokud se odpověď netýkala zcela otázky. V tomto směru mohou být odpovědi respondenta na otázky ekonomické, sociální a tradiční promíchány. Tedy, že odpověď na ekonomickou otázku může být sociálního rázu apod.

Seznam otázek položených při řízeném rozhovoru dotazovaným:

- 1. Jaké jste národnost?**
- 2. Kolik Vám je let?**
- 3. Váš rodinný stav?**
- 4. Kolik máte dětí?**
- 5. Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?**
- 6. Jaké je Vaše původní bydliště?**
- 7. Jaké je Vaše současné bydliště? A jak dlouho zde žijete?**
- 8. Jak jste získal(a) nemovitost na venkově?**
- 9. Kde byly vyšší náklady na bydlení? Jaké jsou v současné době?**
- 10. Jaké máte zaměstnání?**
- 11. Jaký je Váš měsíční výdělek?**
- 12. Dojíždíte za prací? Pokud ano, jaké jsou měsíční náklady?**

13. Dojížděl(a) jste za prací i z minulého bydliště? Pokud ano, kam a jak daleko?
14. Jak hodnotíte celkově náklady na bydlení ve městě x na venkově?
15. Je pro Vás prestižní bydlet na venkově?
16. Je zde podle Vás lepší životní prostředí než v minulém bydlišti?
17. Pěstujete si něco na zahradě nebo chováte nějaké hospodářské zvíře?
18. Cítíte anonymitu v současném bydlišti?
19. Při myšlence odstěhování se, byla pro Vás důležitá i otázka bezpečnosti? Popřípadě proč?
20. Jak hodnotíte občanskou vybavenost Vaší vesnice (školky, školy, zdravotní péče, kultura či pohostinství)?
21. Změnily se Vaše koníčky? Myšleno se změnou bydliště město x venkov?
22. Říká se, že na vesnici si lidé více pomáhají, je to tak?
23. Jaké jsou vzájemné sousedské vztahy?
24. Je pro Vás zajímavé kulturní dění ve vesnici?
25. Zapojujete se aktivně do dění ve vesnici, v rámci zastupitelstva, pořádání akcí?
26. Máte ve vesnici nějaké tradiční zvyky?
27. Co byste změnil(a) v rámci kultury Vaší vesnice? Myšleno všeobecně.
28. Jsou pro Vás vhodné linkové spoje? Tedy využití autobusů či vlaku?
29. Litujete svého rozhodnutí ohledně změny bydliště?
30. Chcete sám (sama) něco doplnit, na co nebyla položena otázka?

4.3 Strukturované rozhovory s migranty regionu Jičínska

4.3.1 Rozhovor s panem J. B.

Tento rozhovor byl uskutečněn dne 9.3.2023 v obci Holín, okr. Jičín, kde proběhl u dotazovaného doma, ale z důvodu toho, že si respondent nepřál zveřejnit svoji adresu pobytu, nebude tedy uvedena. U rozhovoru nebyl nikdo jiný přítomný. Doma byla přítomná pouze jeho družka L. K., která do rozhovoru nijak nezasahovala.

Respondent dle svého vyjádření v době uskutečněného rozhovoru nebyl pod vlivem alkoholu, návykových látek ani léků, které by ovlivňovaly jeho odpovědi.

Níže uvedené odpovědi jsou autentické a doslovné, bez úprav či přepisů.

1. České.
2. Je mi 38, ale za nedlouho oslavím 39.
3. Sem svobodný a svatbu nechystám, ale až budete mluvit s L. tak jí to neříkejte (se smíchem).

4. No, tady je to takové, no (zamyšleně). Já nemám ani jedno dítě, ale v pěstounské péči mám kluka. Tomu je teď 14, mám ho po sestře, která měla tragickou dopravní nehodu jako spolujezdkyně v autě a umřela na místě. Tohle ale nemá cenu rozebírat. Na to ste se asi neptal.
5. Mám učňák, ale je fakt, že před 8 lety jsem si dodělal maturu, takže mám maturitu a vyučil sem se.
6. Já jsem Jičíňák, jako narodil sem se v Pelhřimově, ale s rodiči od mala bydlím v Jičíně.
7. Bydlím v Holíně, teď v říjnu, to bude 5 let.
8. Koupil jsem tady barák po rozvádějícím se kamarádovi. Jeho bejvalka do dneška tvrdí, že sem je roved já, ale to sem asi nepatří. Stál mě už tenkrát 3 míče a další míč jsem do toho musel vrazit, aby to tady nějak vypadalo. Půjčil sem si všechno od banky, měl se asi 200 litrů a zbytek hypoška. Nějaký další peníze sem si půjčil od rodičů a tak, abych mohl dělat další dodělávky. *Byl pro Vás problém sehnat bydlení v Jičíně?* Hele to vůbec. Tam tohle problém není. Bydlení tam seženete bez problémů. Minimálně podnámem.
9. Určitě tady, ale to já neřeším, je to asi o pár tisíc měsíčně. Nevím, nepočítal jsem to nikdy. Já peníze neřeším. Jako bez hypošky bych tady byl vysmátej, náklady mám hlavně na jídlo a dovolenou, a to bych měl, i kdybych bydlel v Paříži.
10. Dělán v jedné logistické firmě v Boleslavi.
11. No sto nemám (smích), ale nestěžuji si. Ne dobrý, hele okolo 70 tisíc měsíčně, jak kdy. Tole je takové moje minimum no. Dělán v logistice, tady zatím prachy sou, uvidíme jak dlouho. *Cítíte dopady krize?* Tak určitě. Můj šéf spolupracuje s amíkama a do toho největší kšeft mám v Rusku. Nebo spíš měl. Tam je to teď zavřený. Neobchoduje se tam. Musel sem vyhodit pro nadbytečnost 40 lidí. To je půlka zaměstnanců. Zbytku se nějakou poměrovou částí snížil plat. Tohle se mě naštěstí netýká, ale je to tak.
12. Jo, jak sem říkal, jezdím každý den do Bolky, teda do Mladý Boleslavi, někdy do Lázních Bělohrad, ale spíš ta Bolka. Daleko je to asi 30 kiláků, ale díky Škodovce tam jezdím skoro hodinu. Fakt, trvá mi skoro hodinu, než se dostanu do práce. Prachy neřeším, mám služebák, takže mi vše platí. Naftu i servis. Za cestu neplatím nic, a to ani v soukromý. Je to výhoda mít služebák.
13. Já sem předtím dělal jinde. Takže dojížděl sem asi kilometr, ale mě to nevadí ani teď. Mám zdravotní problémy, takže nemůžu chlastat, tak mi to je jedno. Já mám své odchlastáno (smích). *A co jste dělal?* Byl sem obyčejnej skladník, směňoval sem. Jezdil sem do práce na kole a když autem tak nevím, pětikilo za měsíc. (chvíle zamyšlení) Víte, měl sem zdravotní problém. Z chlastu. Skončil sem v nemocnici. Nejdřív v Jičíně a pak v Hradci. Byl to mazec. Nikdo nevěděl, co se mou, jen to, že to mám z chlastu. *Nevypadáte, že by Vás to zlomilo.* Vlastně mi to pomohlo. Dostal sem novou šanci. Díky tomu mám tuhle novou práci, která je sice náročná, ale finančně jinde. Nebýt té životní facky, nikdy nejsem tam, kde sem teď. To bych v tuhle dobu seděl v hospodě (smích).
14. Když to vezmu všeobecně, tak tady neplatím odpad ani vodu mám studnu. Energie sou nákladnější tady, mám velkej barák. Stou hypotékou. No určitě na vesnici, tady, ale kolik platím, to nevím, to se mě neptejte. Fakt to nepočítám. Tak dvacku? Nevím.

Nemusíte odpovídat, ale vy nevíte, kolik platíte měsíčně zálohy? Vím vím, je to divný, ale ne. Nevím. Mám nastavený příkaz, takže mi jde pryč tolik, kolik je potřeba a já to neřeším. Hele, jak říkám, asi tu dvacku.

15. Tak určitě (smích). Ne, hele jo, líbí se mi to tady. Sem tady rád, sem tady už doma. Je to tady super lokalita.
16. Na vesnici určitě, tady se hulí maximálně (smích). Vidíte sám, hned za barákem pole čistej vzduch, ale je fakt, že když tady zemědělci honej nebo něco prášej, tak se nedá bejt pár hodin venku, ale to je chvíle. Takže určitě je lepší životní prostředí tady. Občas nějaký smrad, ale to byl ve městě taky. *V jaké jste bydlel lokalitě v Jičíně?* Bydlel sem na Novym městě. Vedle paneláků a bytovek tam sou i rodinné domky. Tam co občas lidí v zimě pálili. No to byl děs a smrad. Nedalo se ani okno otevřít. I skrz zavřený oko, ten smrad prošel. Fakt. Pálili tam prostě všechno. Snad i gumy z aut. *Zažil jste tady nějakou katastrofu? Myšleno ve vztahu s životním prostředím?* Hele to vůbec. Nikdy nikde. Jen v televizi to vidím. Nebo slyším v rádiu. Já sem na vlastní kůži nikdy nic nezažil.
17. Já? Rozhodně ne. Nic z toho a ani nikdy nebudu. To mě nebere. Já si koupím vše, co potřebuju, co chci. *Nemáte tužbu po něčem vlastním, domácím, vypěstovaném?* Hele, pokud by záleželo na mě (smích), všechno bych tady postříkal randapem. Měl bych pokoj.
18. Žijeme v pupku světa (smích). Jako víme o sobě, ale neznáme se jako dokonale. Je tu i pár nových lidí, což ode mě zní zvláště (smích). Já sem tu vlastně taky nový. Mně je to jako jedno, já o nikoho nestojím. Chci mít klid po práci. Vidíte sám. Sousedy tady mám 3 prakticky vedle sebe a vlastně se neznáme. Řekneme si čau a čau a tím to začíná a končí. *Vyhovuje Vám to tak?* Jinak bych to ani nechtěl.
19. Bydlel jsem na sídlišti s cikánama, tady je klid a pohoda. A jak sem řekl, podle mě určitě super příroda, chodím běhat a líbí se mi to, i když mě někdy pěkně dávají ty kopce. Tady se nekrade, nemáte poškrábaný auto do rána a tak. *Tedy v Jičíně Vám něco vadilo, nelíbilo se Vám něco?* Vadilo, dost věcí. Hlavně kvůli mladýmu. Tady neřeším nic. Vytáčelo mě vidět z okna co se venku děje. Jasný neuteču před tím, ale tady je fakt pohoda. Cikáni sem dou tak maximálně na brigádu. Když mi dělaj plot (smích).
20. (smích) fakt pupek světa, tady není nic vůbec. Ale já si kam chci zajedu, nemám problém. Do hospody nemůžu, abych do toho zase nepadl. Všecko je dostupný do pár kiláků. *Tedy necítíte určitý hendikep v tomto směru? Myšleno v kontextu Jičín versus Holín?* Hele ne. Určitě ne. Vždyť autem ste dneska hned a všude. Ono by šlo i pěšky, ale to já nechodím. Ale třeba mladej jo, na trénik nebo k babičce jde pěšky nebo na kole a já nemám strach, že ho něco přejede nebo tak něco. Je tady i cyklostezka.
21. Nevím asi ne, spíš určitě ne, jen místa. Já chodím do fitka, to sem si udělal v garáži. Běhat chodím za barák a fotbal hraju už jen pro zábavu, ale na ten stejně nemám čas. Jedu hlavně to fitko. Štvalo mě hodit do fitka v Jičíně, protože tam na vás tak akorát každý čuměl a sledoval co a jak děláte a šel ste do řečí. O to já fakt nestojím. Svoji

minulost ale řešit nechci. *Tedy ta anonymita, jak jsem se ptal pro Vás tady je a dostačující?* No jo, to máte pravdu. Hele jo, je to tak. Souhlas.

22. Hele to nevím, asi jo, ale já se do ničeho nezapojuju, nemám na to čas. Lidi to o mně tady vědí. Nechávejí mě být. Asi jako kdyby přišel soused, že potřebuje pučit šroubovák, pokud bych ho našel problém nemám, ale sekát trávu v obci, já rozhodně nebudu. To to raději někomu zaplatím. *Tedy Váš zájem* (respondent skočil výzkumníkovi do řeči). Zájem o nic tady nemám. Nechci mít ani nebudu. Tohle jde všechno mimo mě.
23. Normální, nějak extra dobře se neznáme. Nenevštěvujeme se nebo tak. Ono jde o to, že by to asi šlo, ale já to prostě nechci.
24. Tady nic nemáme, tady se nic neděje. Akce tady nejsou, max tak zabíjačky, a to já nejím.
25. Vůbec. Jako jednou za mnou byli, abych kandidoval, ale já na tyhle blbosti nemám čas ani chuť. Mě to nezajímá, fakt ne. Nic. *Nemáte potřebu v Holíně něco změnit?* Ježíš tak toho by bylo. Jenže to by se nikomu nelíbilo. Vlastně ani mě ne. Na tohle já fakt čas nemám.
26. Nemáme nic. Asi. Nevím. Neptal sem se a nikdy sem tady nic neviděl. *Co třeba bohoslužby?* No kostel tady je v neděli asi i zvoní to je fakt. Já nejsem věřící. Takže i tohle jde mimo mě. Nezajímá mě to.
27. Nevím. Já nikam nechodím, takže nic. Mě je tohle fakt jedno.
28. Vůbec netuším, co jak kde jezdí. Mám auto. Neřeším. Jako sou tady vidět občas busy a lidi jak dou od zastávky. To zase jo.
29. Na to je pozdě ne (smích). Ne hele jsem tady spokojenej. Se podívejte okolo, pohoda. Já bych neměnil.
30. Nic dobrý, pohoda. Snad Vám to k něčemu bude a já nebudu vypadat jako ignorant (smích).

4.3.2 Rozhovor s paní L. K.

Tento rozhovor byl uskutečněn dne 9.3.2023 v obci Holín, okr. Jičín, kdy proběhl u dotazované doma, ale z důvodu toho, že si respondentka nepřála zveřejnit svoji adresu pobytu, nebude tedy uvedena. U rozhovoru nebyl nikdo jiný přítomný. Doma byl přítomný pouze její druh J. B., který nijak do rozhovoru nezasahoval.

Respondentka dle svého vyjádření v době uskutečněného rozhovoru nebyl pod vlivem alkoholu, návykových látek ani léků, které by ovlivňovaly její odpovědi.

Níže uvedené odpovědi jsou autentické a doslovné, bez úprav či přepisu.

1. Češka.
2. 41 roků.

3. Bohužel, sem stále svobodná. Sem stará. Možná právě proto (smích). Co Vám odpověděl J.? *Víte, že to Vám nemohu sdělit.* Jasný já vím. Sranda. Ne, já ani nevím, jestli tohle chci nějak měnit. Pojdme na další otázku prosím.
4. Já mám jedno, ale to není J. mám jí z předchozího stavu, ale je jí 21, bydlí sama, ale vztah máme super jako. Tady se moc nenavštěvujeme, ale já za ní jezdím pravidelně. Sme od sebe kousek.
5. Mám vystudovanou technickou v Liberci, sem bakalář. Jako chtěla sem jít dál, ale pak sem otěhotněla a pak už to nešlo.
6. Já sem původně z Liberce. Žila sem tam necelých 8 let. Pak se naši rozvedli a já se odstěhovala s mamkou do Jičína.
7. Bydlím teď tady s J. v Holíně, asi 3 roky. Je to jeho dům, ale krásný. Já sem tady ráda.
8. Zamilovala sem se a mám jí (se smíchem). Můj barák to není. Je to J. Takže tady bydlím s ním v jeho baráku, ale on to taky nějak splácí. Nevím přesně, jak to má. *Finanční stránku spolu neřešíte?* Vlastně ne. Já mám svůj účet, svoje peníze a on taky. On je moc hrdý na to, aby po mě chtěl peníze. My si i dovolené platíme každý sám, jako za sebe, ale jezdíme spolu.
9. Určitě v Jičíně (smích). Tady všechno platí J. Takže v cajku ne (stále smích)? My se takhle o penězích nebavíme. Takže já nemám přehled. Jen vím, že já sem v tohle v pohodě. *Přispíváte nějak do společné kasy?* Je to divný, vím, ale fakt ne. J. je fakt strašně hrdej. Takže po mě prachy nechce.
10. Pracuju v logistické firmě, kamiony a tak.
11. Nestěžuji si (smích). Mám pade čistá ruka, to není špatný na ženskou ne? Sem spoko.
12. Jezdím s J. děláme ve stejné firmě v Bouli. Má služební auto, takže cajk, neřešíme to. Mě nevadí ani dojíždět, je to do hodky. Kancelář máme s J. naproti sobě. Tam jsme se i poznali.
13. Vlastně jo z Jičína do Boule, ale tam dobrá cesta, ale tohle je cajk, nestěžuju si. Je ale fakt, že sem projela tak čtyřku měsíčně. Nešetřila sem to (smích). *Bouli myslíte?* Mladou Boleslav. Víte, já sem ve firmě od jejího založení. Dělán tam od prvního dne jejího vzniku.
14. Nevím, fakt všechno platí J. Já kupuj jídlo a tak, ale to bych chodila na nákup stejně a když někam potřebuju, dá mi auto. Pro mě je to vlastně levnější tady (smích).
15. To je jasný. Se podívejte. Vždyť je to Southfork (smích). Ráj. Podle mě, by tady chtěl bydlet každý.
16. Jak říkám, sem z Jičína, tam je špína a smrad, tady fakt cajk. Jičín je podle mě hodně takovej špinavej no, ale jako hezkej taky. Hlavně okolí. *Tedy v otázce životního prostředí máte postoj nyní jaký?* No polepšila sem si o mraky. Jako o hodně. Tady se fakt můžete klidně nadechnout.
17. Já na tohle moc nejsem. Spíš vůbec a můj přítel tedy určitě ne. Vše si kupujeme. Myslím, že mi samostatný nikdy nebudem (jemní úsměv).
18. Bez debat, co sme chtěli to mámě, říkám, fakt cajk. Podívejte, jak místo plotu je betonová džungle. Mě se to líbí. Sem ráda. *Betonová džungle?* Jo jo. J. chtěl mít fakt

- klid. Pamatuju si, jak když sem sem přijela poprví, jak tady byl pletivák. Jako myslím plot a dneska? Betonová past. J. prostě nechtěl, aby sem někdo viděl. Tohle si on střeží.
19. Pokud to srovnám s Jičínem, tak pochopitelně ano. Tam to bylo špatný. Víte co, tady bych se nebála jít po setmění ven, v Jičíně sem sama nechodila. *To je to v Jičíně tak hrozné?* To zase ne, sem posera, bojím se všeho, ale tady se nebojím.
 20. Ve srovnání s Jičínem? Na tohle je to tady hell, fakt díra, ale všechno je kousek, za barákem, takže cajk. Kvůli J. nepiju. Je to vyléčený alkoholik, tak s ním držím basu. Nevadí mi to, neomezuje mě to. *Nemáte tedy pocit, že by vám v Holíně něco v tomto směru chybělo?* Já sem nad tím takhle nepřemýšlela, takže ne nechybí. Když tak tay mám okolo, ale takhle nikam nejezdím. Třeba nákup řešíme s J., když jedeme z práce nebo nám ho vozej, to taky de.
 21. Já vlastně pořádně nic nikdy nedělala. Teď cvičím, fitko, běhám. Takže pro mě vítaná změna k lepšímu. Chcete vidět, jak vypadám? Sranda (smích).
 22. Říká se to, ale nějak zvlášť sem si toho nevšimla. Nebo spíš ani neměla příležitost, nic nepotřebujeme a když, přijedou řemeslníci a vyřešeno.
 23. Jako taky jsem to slyšela, ale tady to je satelit, tady sem všichni naplaveniny, neznáme se.
 24. Není (zamyšlení). Nikam nechodím. Nebo jako nechodíme. Vůbec.
 25. Neeee. Nejsem odsud, takže ani nemůžu. Neznám tay až na pár výjimek vlastně nikoho.
 26. Těžko. Jestli jo, nevím o nich. *Co třeba bohoslužby?* To tady fakt je (smích)? To ani nevím. Kostel jo, ten je na návsi, ale tohle nevím. Já nejsem věřící, víte.
 27. Všechno (smích). Řekla bych, že se tady fakt nic neděje. Ale je to škoda. Mám ráda lidi a ráda je poznávám. Přítel to má přesně obráceně, ale mě by to nevadilo.
 28. Ani nevím, kde je tu zastávka (smích). Busem sem jela naposledy na střední. Asi. Mám auto od J., když potřebuju.
 29. Já sem sem šla za chlapem, já neměla na výběr, nepřemýšlela sem o tom. Ale pokud se mám vyjádřit, zda lituji, tak to teda za se ani náhodou. Já sem tady zase konečně šťastná.
 30. Ne, díky, myslím si, že sem se vypovídala až až (se smíchem).

4.3.3 Rozhovor s panem P. K.

Tento rozhovor byl uskutečněn dne 10.3.2023 v obci Březina, okr. Jičín, kde proběhl u dotazovaného doma, ale z důvodu toho, že si respondent nepřál zveřejnit svoji adresu pobytu, nebude tedy uvedena. U rozhovoru nebyl nikdo jiný přítomný. Doma byla přítomná jeho manželka E. K., která do rozhovoru nijak nezasahovala. Dále se v domě nacházely dvě děti, které také nijak do rozhovoru nezasahovaly.

Respondent dle svého vyjádření v době uskutečněného rozhovoru nebyl pod vlivem alkoholu, návykových látek ani léků, které by ovlivňovaly jeho odpovědi.

Níže uvedené odpovědi jsou autentické a doslovné, bez úprav či přepisu.

1. České.
2. Ehm, no, 45 no.
3. Ženatý, ale prý šťastně (smích). Ne sem.
4. Někde tady běhají, ale k nim víc mluvit nechci. Mám 2.
5. Mám střední odborné učiliště v Novém Bydžově, zakončil jsem to maturou. Jako obráběč zemědělských strojů.
6. Bydlel sem v paneláku, v Jičíně.
7. Bydlím tady s rodinkou v Březině. Necelých 5 let. Sme tady chvílí. Někdy v prosinci budeme mít 5 let. Stěhovali sme se na Vánoce. Na Vánoce sem chtěl být v novém prostě stůj o stůj a povedlo se.
8. Koupil sem pozemek a postavil dům. Vše od píky, ale jako na klíč. Pomáhal sem na stavbě málo, jen tady garáž sem si postavil svépomocí. Všechno sem cáloval keš. Prachy nejsou problém. Všechno, co tady vidíte, bylo vykešovaný na hned. Dluhy za dům nemám. *Tedy problém v oblasti bytů cítíte?* Ne. Tam sem já nikdy žádný problém neměl. Tohle se nemusel řešit.
9. V Jičíně jsme bydleli s jedním prckem a v malém bytě. Byl to 1 + 1. To nestálo skoro nic. Ted'ka máme barák, garáž, zahradu, krytý bazén a já nevím co všechno. Ale o kolik platím víc, nevím, se podívejte, kolik, co dneska všechno stojí. Nemusíme ale tohle řešit.
10. Sem takový ferda mravenec, práce všeho druhu. Podnikám ve všem možném. Jsem spolumajitel 9 ti firem.
11. (Chvilé zamyšlení) Jsem schopný mít obrat v miliónech měsíčně, jak se daří firmám, ale určitě se pohybuju v miliónech. *Současná doba je pro Vás problémová?* Je i není. Já kšefty mám, ale materiál se k...a zdražil. Samozřejmě to ale zaplatí koncoví zákazník, né já.
12. Jezdím do Nového Bydžova, ale mám služebního bavoráka. Vše jde na firmu. Mám to do kanclu tak 40 kiláků, ale pracovně jezdím po celé republice. Nejvíc Praha, Brno, Ostrava. Ale fakt všude, podle kšeftů. Ted' jezdím do Bratislavy aktuálně, ale naštěstí tam budu už končit, strašná dálka, ale za ty prachy (úsměv).
13. Vlastně ne, dřív jsem dělal v Jičíně v Ronalu, jezdil sem tam na kole, ale pak jsem začal podnikat a postavil si tady dům, však vidíte. Já i ted' občas jedu do kanclu na kole. Když mám jakoby volnějc.
14. Ted' tady, rozhodně. Jen údržba všeho stojí kotel, ale neřeším, nemám hluboko do kapsy. *Náklady jsou tedy pro Vás větší nyní?* No jo. To určitě. Ale fakt, nemám to do koruny spočítaný. Přes teplo si nechávám zahradníka, aby se mi tady o to staral. Posekal a tak. Neřeším.
15. Chtěl sem mít klid a mám ho. Jsem spokojený. A prestiž? To je přece jasný ne. Na jednání si sem nikoho nezvu.

16. Bez debat, tady je příroda všude okolo. Vadí mi akorát, když tady za barákem práškují, to je smrad a auto pak mám celý špinavý od nějakého kekelu. To je ale asi jediný, co mě teď napadá. *Vnímáte to jako přírodní katastrofu? V kontextu toho, co říkáte.* Néee. To zase ne. To já znám, když tam pak jedu za kšeftama. Z okna auta. Jinak vůbec ne.
17. Tady se rozhodně nic pěstovat ani chovat nebude. Chci mít angličáka, jako trávnik. Máme kočku. To stačí. Vše si koupíme nebo já občas někde něco dostanu.
18. Naštěstí ano, kvůli mé práci to tak chci mít. Sem za to rád. Není to vždycky jednoduchý a často nejsem doma, tak nechci řešit něco víc, co nemusím.
19. To sem neřešil, chtěl sem zařídit rodině bydlení jinde než v králičárně. To sem udělal a bezpečnost? Jako rozhodně lepší. Nejsou tu smažky nic. Sem rád.
20. Tady není nic. Max soused naražený v hasičárně, ale tam nechodím. Jinak já i žena si zajedeme kam je potřeba. Více méně hlavně žena.
21. Fitko, určitě. To sem si postavil za barákem. Běhám tady okolo a rád jezdím na kole, ale to sem jezdil i když sem byl v Jičíně. Změna u mě asi žádná.
22. Tohle jde mimo mě. Se podívejte po zahradě. Je tak velká a okolo pozemky sou taky moje, nechci abych měl sousedy. Nechci, aby si tady někdo něco postavil. Chci mít klid. Nikdy ty pozemky neprodám.
23. Asi takhle. Jednou tady zazvonil ožralej borec z vesnice, že nás všichni nesnášej ve vesnici, že sme snobové. Takže asi tak.
24. Něco tady je, ale nezapojujeme se nikdo.
25. Ne! Nás tady lidi fakt nemají rádi. Máme peníze. To se u nás neodpouští. Ale nikdo nevidí tu dřinu, odloučení ani zdravotní kompilace, co z toho mám. Další otázka.
26. Nevím. Bere se to, že chodí chlapi do hasičárny na pivo? Asi ne co. To je jediné, co vím. Jako něco bývá tady na dětském hřišti, ale tam my nechodíme. Nikam takhle nechodíme. *A co bohoslužby?* To tady snad ani není ne? V Březině. Jako kostel tady máme, ale podle mě ani nefunguje.
27. Nic. Nic nechci.
28. Mám služebního bavoráka, ženě jsem koupil nového Tuarega, my sockou nejezdíme.
29. No to vůbec (smích). Nesmysl. Miluju to tady.
30. Nic, rád sem pomohl. Mějte se a díky.

4.3.4 Rozhovor s paní E. K.

Tento rozhovor byl uskutečněn dne 10.3.2023 v obci Březina, okr. Jičín, kde proběhl u dotazované doma, ale z důvodu toho, že si respondentka si nepřála zveřejnit svoji adresu pobytu, nebude tato uvedena. U rozhovoru nebyl nikdo jiný přítomný. Doma byl přítomný její manžel P. K., který do rozhovoru nijak nezasahoval. Dále se v domě nacházely dvě děti, které nijak do rozhovoru nezasahovaly.

Respondentka dle svého vyjádření v době uskutečněného rozhovoru nebyla pod vlivem alkoholu, návykových látek ani léků, které by ovlivňovaly její odpovědi.

Níže uvedené odpovědi jsou autentické a doslovné, bez úprav či přepisu.

1. Češka.
2. 34 roků.
3. Jsem vdaná.
4. Tyhle dva syčáky tady.
5. Mám gympl. Maturitu.
6. Jsem rodačka z Jičina, kde sem bydlela s rodiči a sestrou.
7. Bydlím teď tady v Březině se svojí vlastní rodinou. Žijeme tady pár let, vlastně ani nevím, kolik přesně (lehký úsměv). Tak 4 roky.
8. Manžel to tady koupil a o vše postaral. Tohle všechno šlo mimo mě. Chtěli sme to mít hotové co nejdřív, a tak to P. zařídil tak, aby to bylo na klíč. Prakticky to sem jezdil akorát kontrolovat.
9. Tohle řeší můj P. Nekecám mu do toho. *Ani orientačně?* Prostě nevím. Víím, vypadám jako blbka, ale nestarám se o to.
10. Žena v domácnosti (smích). Já sem dřív dělala v Jičíně na úřadě. Na městě. Nevyšlo to. Mě se tam nelíbilo a ani já sem se tam nelíbila. Chvíli sem dělali i u P. ve jedná z jeho firem, ale vlastně to dopadlo úplně stejně, jako na městě. Nezapadla sem. Proto sem skončila.
11. Kolik si řeknu tolik mám. Zaměstnaná nikde nejsem. Byla jsem, ale nikde mi to nesesedlo, ale to sem říkala. Nebo jako sem u manžela v práci, ale nikam fyzicky nechodím, nejezdím. To je kvůli úřadům a tak. Sociální a zdravotní. Mám takový home office (smích).
12. Dělán z kuchyně do obýváku (smích).
13. Ne, byla jsem na mateřský.
14. Nevím. Já fakt netuším. Nikdy sem to nemusela řešit. Doma to řešil táta a teď P., takže nedokážu odpovědět.
15. Mám to tady ráda. Krásné místo, okolí, krásný nový dům. Určitě to prestižní je. Lokalita je úžasná.
16. Máme postaveno téměř uprostřed přírody. Čerství vzduch je cítit všude, hlavní silnice je daleko, takže ani auta neslyšíte. Tohle je pro mě důležité, aby děti mohly být ve zdravém prostředí. *Zažila jste nějakou přírodní katastrofu?* Jedině z obýváku (smích). V Březině ani v Jičíně ne.
17. To by se manžel zbláznil. Ten to tady chce mít upravený. Vše kupujeme. Ale máme kočku, kvůli dětem.
18. Rozhodně. Je tady klid od lidí. Nechávací nás být. To byl jeden z důvodů, proč sme do toho šli.

19. Jičín podle mě není nebezpečné místo. Jako drogy tam jsou, ale nedělám si iluze, moje děti budou chodit do Jičína do škol, už teď je tam vozím na kroužky. Určitě je Březina bezpečnější. Mě záleží na tom, kde vyrůstají moje děti.
20. Tady nic není. Všechno je v Jičíně. Tam seženu všechno, co potřebuji nebo si to sem nechám přivést, je mraky firem, co tohle dělají.
21. Ráda chodím do fitka. Jezdím na jógu do Jičína, ale to sem chodila i v Jičíně. Nic se nezměnilo pro mě. Spíš sem jen línější, ale to nemá s lokalitou nic společného. Jen se svým stavem lenosti.
22. Nevím.
23. Asi Vám P. o opilém kamarádovi z vesnice? Takže asi tak, tohle mluví za vše podle mě.
24. Není. Víím, zní to divně, ale ne. Ale koho chci, pozvu si ho a mám kolem sebe jenom lidi co chci a koho mám ráda, ale z vesnice to není nikdo. Vše sou lidi z Jičína.
25. Ne. Nechci. Nemám potřebu.
26. Netuším. *Co třeba bohoslužby?* Nejsem věřící, takže nevím. Nic. Kostel tady podle mě ani nefunguje.
27. Nic. Nezajímá mě to. *Nic Vám nechybí?* No jo. Sem nenáročná (smích). Fakt nic. Nemám prostě nic.
28. Tohle neřeším. Mám manželovo auto s plnou nádrží. Víím, že tady autobus jezdí, kousek od hřiště je zastávka, ale to je tak vše. Jízdní řád nebo tak, nevím. Autobusem sem jela naposledy s rodičema.
29. V žádném případě. Naopak. Nejlepší rozhodnutí. Můžu říci, že to všem doporučuji? Protože to fakt doporučuji.
30. Děkuju za prostor, chtěla bych jen říci, že nemáme se sousedama problém. Prostě jen o ne nestojíme. Chceme tu anonymitu, jak ste se ptal. Prostě klid. Lidi nám asi závidí a my chceme mít své soukromí. Děkuji vám a ať se daří.

4.3.5 Rozhovor s panem P. M.

Tento rozhovor byl uskutečněn dne 11.3.2023 v obci Kbelnice, okr. Jičín, kde proběhl u dotazovaného doma, ale z důvodu toho, že si respondent nepřál zveřejnit svoji adresu pobytu, nebude tedy uvedena. U rozhovoru nebyl nikdo jiný přítomný. Doma byla přítomná jeho družka P. M., která do rozhovoru nijak nezasahovala. Dále se na zahradě nacházely dvě děti, které také nijak do rozhovoru nezasahovaly.

Respondent dle svého vyjádření v době uskutečněného rozhovoru není pod vlivem alkoholu, návykových látek ani léků, které by ovlivňovaly jeho odpovědi.

Níže uvedené odpovědi jsou autentické a doslovné, bez úprav či přepisu.

1. Jsem Čech.

2. 41.
3. Ženatý nejsem, ale tak úplně svobodný taky ne (smích). Ne sem zadaný, ale svatbu neplánujeme. P. o to nestojí. *Příteřkyně nestojí o svatbu?* Já vím, je to divný, ale je to tak. Nepotřebuje papír. Jako to sou její slova a já to tak беру. Přijal sem to a vlastně mi to je teď už taky jedno. Asi.
4. S přítelkyní máme 2.
5. Maturita.
6. Sem z Jičína.
7. Bydlím ve Kbelnici, teď 3 tím rokem.
8. Zdědil sem to tady po dědovy. Já sem rád vždycky jezdil, ale nikdy sem nečekal, že mi to děda dá. Když skončilo dědické řízení, věděl sem, že mám nový domov. Že tady budu vychovávat svoje děti a budu tady žít nový život. *Pocítil jste problém ohledně nabídek bytů v Jičíně?* To ne. V Jičíně problém není. Tam se pořád něco staví. *A nepřemýšlel jste o prodeji tohoto domu?* Tak to v žádném případě, už jen kvůli dědovi, kvůli historii toho baráku. Já tady strávil dětství.
9. Ve Kbelnici. Už jen právě proto bydlení. Musím barák celej opravit. Všude lešení. Půjčil sem si a vlastně všechno si dělám sám. *Zatěžujete tato situace hodně Váš rodinný rozpočet?* No jejda. To jo. Jako zas takhle. Není to tak strašný, aby to člověk neutáhl, ale na to, abych si to nechal někým udělat, fakt nemám. Všechno si dělám postupně sám. *Co kamarádi? Přátelé?* No jako výjimečně. Víte co, všichni mají své rodiny a starosti. To takhle prostě je.
10. Sem hasič. V Jičíně. Dělán to celej svůj život, už víc, než 21 let. Dneska sem na pozici, kde už nedělám směny, takže mi to naprosto vyhovuje, práce, pracovní doba, možnosti a tak.
11. Od 35 000 do 40 000 měsíčně. V čistotě. Bez odměn, ale ty stejně žádný moc nejsou. Přesčas, jak nesměnuji, tak nemám žádný navíc. Takže sem takhle na tom. Když sem neměl děti, chodil sem ještě na brigády, do lesa stavby a tak, ale to teď už nedělám. Věnuju se radši dětem.
12. Jezdím na kole. I v zimě a za špatného počasí. Máme jenom jedno auto. To nechávám P. Ono je vlastně její. Dostala ho od táty k narozeninám. Náklady mám 0. Pokud bych neměl počítat servis na kole, ale ten si dělám sám. Max pár součástek, ale jinak si ho připravuju sám.
13. Žil sem v Jičíně. Celej život dělám u hasičů a celej život jezdím na kole. Prostě taky nic.
14. Pochopitelně vesnice. Zeptejte se mě za 15 let, až budu mít všechno zaplacený (smích). Doufám. V Jičíně sem bydlel v relativně novém paneláku, takovém opraveném. Nemusel sem se i nic starat. Všechno šlo za bytákem. Takže tady to mám měsíčně o tisíce víc. To bez debat.
15. To takhle neberu. Nebo jako takhle. Jakoby je. To víte, že mi kámoši říkají, že mi závidí, že by to taky brali. Ale já sem k baráčku přišel, jak slepej k houslím. Však sem o tom už mluvil.

16. My sem na Jičín vlastně nalepení. Bude stejný podle mě. Nebo jako bude to lepší tu, určitě tu je to lepší. Jako hned za barákem máme fabriku. Dentál, ale. Zas jakoby téměř za barákem máme pole. Les kousek, na houby úplně ideální. Tam chodím s dětmi rádi. *Nějaká přírodní anomálie Vás ve Kbelnici nepotkala?* Jednou se tady vylila strouha, ale škody žádný. Přišli za mnou jako za hasičem, ale nebylo co řešit. To právě díky své práci sem byl třeba v Praze na záplavách a tak. Tady nic takového není a co vím, ani nikdy nebylo.
17. Jo přítelkyně tady pěstuje zeleninu. Mrkev, celer, petržel a tak. I jahody a okurky máme. Je to ale sezóní. Třeba v zimě nebo tak musíme kupovat. Zvířata nemáme. Teda pokud nepočítám sousedovic kočku.
18. Tak to zas jo. Tady si do talíře nevidíme, když nechceme. Je to o tom, co na sebe sami řeknete. Koho si pustíte k tělu a tak. Já sem třeba za tohle třeba rád. Mě to vyhovuje.
19. Ani ne. Jak sem říkal. Dědictví mě vlastně přesvědčilo o všem. Jičín je bezpečné místo. Tady jak je to na sebe nalepený, tak sem jezdí i měšťáci. Tohle je tady udělaný dobře. My se tady bezpečně cítíme. Jako určitě lepší než Jičín.
20. Máme tady dětský hřiště, ale tam nechodíme, máme zahradu. To stačí. Zbytek je v Jičíně, takže za barákem. Tohle není problém. Dostupnost je dobrá a já mám chlazení, takže mě nic nechybí (smích). Dostupnost autem je do Jičina dobrá. Autem tam ste za pár vteřin.
21. Závodím v hasičských závodech, takže v rámci těch závodů cvičím nebo jako sem starej, už nezávodím, ale připravuji další kolegy, tak se udržuji. Běhám a tak. Je to týmový sport. Za mě dobrý. *To zní velice zajímavě, máte nějaké úspěchy?* Něco by bylo, ale nechci, aby to vypadalo, že se chlubím. *Tak pro zajímavost?* 3 x sme byli mistři republiky a jednou dokonce druhý v Evropě. *Gratuluji. Děkuji* (smích).
22. Jó, to tady funguje, pár lidí mezi sebou si pomáháme. Je to fakt indi vindi. Podle toho, jak člověk sám chce nebo nechce.
23. Mám dva a oba perfektní. Dáme si pívko, panáka přes plot. Tohle ve městě nezažijete. Koupili sme si dohromady chlazení. To nemá chybu. Více méně každý týden točíme, u koho je a ten koupí soudek a dokud se nevypije je u něj a takhle se točíme, jako střídáme.
24. Vlastně úplně extra ne. Když chceme nějaké dění, deme do hasičárny na pívko. ale jak máme tu pípu, to chlazení, chodíme tam čím dál, tím míň.
25. Jak se to vezme, jo i ne. Sem v zastupitelstvu obce, ale mám spíš pocit, že se hádáme, než že bychom něco vyřešili. Spíš jakoby no (chvíle zamyšlení), že na sebe narážíme dva tábory. Starousedlíci a my, naplaveniny. Je to složitější, ale v pohodě. Vždycky se nějak dohodneme. Cítím, že je to slabý, že by to mohlo být lepší a spolupráce docela vážne. Říkám, dva tábory no. Ale jak sem říkal, fakt se vždycky nakonec dohodneme. *Máte nějakou funkci v zastupitelstvu?* Takovou tu klasickou, sem řadaák, stejně jak v práci, tak na obci (jemný úsměv). *A vy osobně se účastníte nějakých akcí, které pořádá obec?* No to jako zastupitel musím, ale mě to nevadí. Máme jednou za rok brigádu, kdy celou ves uklidíme. To mi třeba vůbec nevadí dělat. Víc asi nic.

26. Ne. Tady není nic. Měli bychom to změnit. To je právě jedna z věcí, co sem myslel o otázku předtím. Nedohodneme se kromě úklidu obce nad ničím společným, co by stálo za slovo. *Nic nemáte? Co třeba bohoslužby?* To nee. To tady není. Já jako nejsem věřící a vím o pár lidech, co sou, ale když dou, dou do Jičína. Tam kostely fungují.
27. No společné akce právě, aby se to stmelilo. Lidi tady. Uvidíme, už něco na obci řešíme, ale o tom mluvit nebudu, není to nic ofiko, sorry.
28. Tady sou spoje perfektní. Myslím busy. Vlák je nesmysl. A bus nevyužívám denně, ale občas jo.
29. Určitě ne. Nemám důvod. Mám rád klid a ten tady je. Makat okolo baráku mi nevádí. Tohle je můj splněný sen.
30. Já myslím, že ne. Děkuji. Za mě určitě vše. Pokud něco nechcete ještě Vy.

4.3.6 Rozhovor s paní P. M.

Tento rozhovor byl uskutečněn dne 11.3.2023 v obci Kbelnice, okr. Jičín, kde proběhl u dotazované doma, ale z důvodu toho, že si respondentka nepřála zveřejnit svoji adresu pobytu, nebude tedy uvedena. U rozhovoru nebyl nikdo jiný přítomný. Doma byl přítomný její druh P. M., který do rozhovoru nijak nezasahoval. Dále se na zahradě nacházely dvě děti, které taktéž nijak do rozhovoru nezasahovaly.

Respondentka dle svého vyjádření v době uskutečněného rozhovoru nebyla pod vlivem alkoholu, návykových látek ani léků, které by ovlivňovaly její odpovědi.

Níže uvedené odpovědi jsou autentické a doslovné, bez úprav či přepisu.

1. České.
2. 34 roků.
3. Sem svobodná, ale zadaná.
4. Ty dva. Co ste viděl na zahradě.
5. Mám maturu.
6. Sem Jičiňáčka.
7. Bydlím s rodinou ve Kblenici a jedeme 3 rok.
8. Přítel ho zdědil. Po dědovi. Měli sme to o to jednodušší. Nebylo pro nás co řešit. Já měla prarodiče taky na venkově, takže žít na něm umím. *Řešila jste někdy v životě problém nedostupnosti bytů v Jičíně?* To ne. Sem s P. dlouho a tohle řešil spíš on. A bydleli sme u těch rodičů, asi sme měli štěstí. Neřešila sem to.
9. Já předtím bydlela s rodiči. Pak s P. sme chvíli bydleli u rodičů, u mých rodičů. Ted' tady, já vlastně srovnání nemám, ale řekla bych, že město je dražší. Jen. (zamyšlení) v dnešní době, kde a co drahé není.

10. Sem na mateřské dovolené, ale přivydělávám si jako trenérka hokeje. V Jičíně, dětí. Jako školičku bruslení a přípravku. Občas zaskočím i za žáčky, ale to je jen jako záskok, když nemůžou trenéři.
11. Mateřská plus trénování mi hodí něco okolo 13 000 za měsíc. Ono je to také odvislé od hodin, které trénuji. Přes 15 000 se ale nedostanu.
12. Pracuji z domova (smích). Sem na tý mateřský. A na hokej jezdím na kole, a to i v zimě. Přeci jen hokej se hraje v zimě (smích). Dám si ráda i pivko po tréninku. Takže kolo a tím pádem náklady mám minimální.
13. Jo jo, jezdila sem do Lomnice nad Popelkou, tam se budu za necelý rok vracet, až mi skončí mateřská, je to 15 kiláků daleko. Projela sem plus minus 2 tisíce měsíčně. To se obávám, že teď bude výrazně víc. Nevím. *Vrátíte se tedy zpět do své původní práce?* Určitě. Já tam mám domluvený půlúvazek. Což mě naprosto vyhovuje. A samozřejmě mě zůstane hokej. Tam končit nechci. Učím si svoje děti bruslit. Hrát hokej.
14. Já sem ve městě nikdy nežila sama nebo jako tak, abych něco platila. Tady dávám P. 5 000 korun měsíčně. Ale co, kolik, kde platí, to nevím. Tak já to řeknu jednoduše. Venkov, protože mě to stojí 5 měsíc měsíčně (smích).
15. Určitě lepší. Tak určitě i prestižnější. Máme dobrý místo taky. To bych řekla, že je důležitý v tomhle.
16. No jasný. Určitě, tady je příroda, i na zahradě. Vyjdete ven z baráku a ste v přírodě. Což já sem asi vždycky takhle chtěla. *Řešila jste někdy problém ohledně životního prostředí? Ve smyslu, berte mne s nadsázkou, katastrofy?* To ne. Tohle já mám z vyprávění jen od P. Ten pracovně jezdil po těchle věcech. Jednou si vzpomínám. Tady vytekla ta říčka dole. Hned běželi pro P. Ale ono se vlastně o nic nešlo. Dvě zatopené louky.
17. Já se snažím. S dětmi sázíme takový to polívkový koření. Na domácí vývary. Mrkev, celer, petržel. Pár malin a jahůdek pro děti, jen tak na zob. Zvířata ne. Nechci se o ně starat. Já bych to asi ani neuměla. Sousedovi kočce dávám mlíko (smích).
18. Bez debat ano. Jako známe se, s někým, zajdeme do hasičárny na pivko, ale svoje soukromí si střežím. Záleží mi na tom.
19. Ono je Kbelnice a Jičín vlastě na sobě navázaný. Sem jezdí i městská, ale fakt klidné a bezpečné místo. Obě sou. Určitě tady víc, tady se nám nikdy nic nestalo. Rozhodně.
20. A jakou (smích)? Tady nic není. Ani krám. Jídlo musím nakupovat na týden do předu. Ale zase školku mám tak 500 metrů od baráku. V Jičíně. Co chci nebo jako chceme, je v Jičíně. Tam najdete všechno. P. tam stejně pracuje, takže není problém. Máme tam vše, co potřebujeme na dosah ruky.
21. Hraju hokej a florbal závodně. Jezdím ráda na kole a lyžuji. Nezměnilo se mi nic. U mě je vše při starém.
22. Jo asi jo, ale na barák nám nikdo pomáhat nechodí (zamyšlený pohled), ale to může být z různých důvodů. Co tam mate dal na mě připravené?

23. Máme dva o oba sou v pohodě. P si s nimi rozumí a já sem ráda. Chodí sem i jejich děti za mými dětmi. Já si moc se sousedkama nerozumím, ale to bude spíš ve mně. Lidé mi říkaj, že sem poloviční chlap (smích).
24. *Není. Není zajímavé nebo se ve Kbelnici nic neděje?* Jakoby oboje. Sme trochu dirka no (smích).
25. P. je v zastupitelstvu, počítá se to? Ne já nic. Maximálně tak jednou za rok máme akce na úklid vesnice, tak to du.
26. Ne. Nemáme. *Není tady nic. Co bohoslužby?* Netuším. Je tady něco takového? Já nevím. *Není ne.*
27. Dvě možná tři kulturní akce. Něco pro vesnici pro poznání lidí, to bych změnila, jo tohle jo.
28. Busy sou tady parádní. Linkové tady jezdí asi 3. Zastávku mám kousek nad námi, musel ste jet okolo. Tohle je dobrý.
29. Ne ne. To zase ne. Jestli to tak vyznělo, tak to je špatně. Já bych neměnila. Tohle je super pro mě, P. pro děti.
30. Já nic nechci. Děkuji. Mám pocit, že sem se vyčerpala (smích).

4.3.7 Rozhovor s panem M. K.

Tento rozhovor byl uskutečněn dne 11.3.2023 v obci Kbelnice, okr. Jičín, kde proběhl u dotazovaného doma, ale z důvodu toho, že si respondent si nepřál zveřejnit svoji adresu pobytu, nebude tedy uvedena. U rozhovoru nebyl nikdo jiný přítomný. Doma se nikdo jiný nenacházel.

Respondent dle svého vyjádření v době uskutečněného rozhovoru nebyl pod vlivem alkoholu, návykových látek ani léků, které by ovlivňovaly jeho odpovědi.

Níže uvedené odpovědi jsou autentické a doslovné, bez úprav či přepisu.

1. Čech, Česká.
2. 39.
3. Rozvedený.
4. Jedno.
5. Maturita.
6. Jičín. Panelák.
7. Kbelnice. Říká se tomu nová Kbelnice. Bydlím tady skoro 4 roky, letos to budou 4 roky.
8. Bejvalka mě vyhodila z domova. Neměl sem kam jít. Bydlel sem u mamky, umřela, prodal sem byt a kopil dům tady. Něco sem si musel půjčit, ale tohle bych řešit víc nechtěl. Přeci jen bejvalka mě o všechno připravila, abych mohl žít, musel sem prodat i garáž v Jičíně. *Cítil jste někdy nouzi v oblasti bytů v Jičíně?* Nouzi? To sice jo, ale ne. *Omlouvám se, ale jak to myslíte?* Po rozvodu sem šel bydlet k mamce. To sem Vám

- říkal. Byt sem hledal jen chvílí, ale nakonec sem nemusel, protože sem jeden byt měl ještě před svatbou. Pronajímал sem ho, vyhodil sem nájemníka a šel tam já. Takový složitější. Mimo jiné sem i tenhle byt musel prodat, abych měl na nový bydlení. Je buřt. Jdeme dál ne?
9. Se starou to bylo v pohodě. Měli sme jeden účet, vše šlo z něj. Jako ona se o vše starala, já vlastně nevím. Fakt nevím. Bohužel pak sem naletěl a pak i s prachama odešla, teda vykopla mě.
 10. Já? Mistr lisovny vstříkovacích plastů. SpofaDentál v Jičíně. Začínal sem jako údržbář ale.
 11. 35 000 čistého. Bez odměn a tak. Akorát nevím, jak to teď bude dál. Není práce totiž, mluví se o reorganizaci, tak doufám, že se mě to týkat nebude. Sem ve firmě víc než 8 let.
 12. Ano. Z Kbelnice do Jičína. Bydlím kousek, dám tak dva litry měsíčně na beňol. Víc ne. To je na pohodičku.
 13. Ano, dojížděl. Ale tohle je teď tak stejně daleko, nepolepšil sem si. Nevím, tak 2 kiláčky. Je to stejný.
 14. Určitě venkov. Dům je krásnej, ale starej. Takže údržba je randál. Těžkej randál. Bohužel.
 15. Není. Sem starší, chtěl sem mít klid na starý kolena. Nebo asi je, ale mě o tohle nešlo. Fakt sem chtěl mít prostě klid. I od starý. Bydleli jsme po rozvodu spolu, a to mě deptalo. Ale o tom se bavit nechci. Další otázku prosím.
 16. Rozhodně, rozhodně. Sem na vesnici. Vesnice je vždy lepší. Pecka. Vylezu ven z domu a už to cítím. Myslím jako lepší vzduch a tak. *Zažil jste nějakou přírodní katastrofu?* Jo u babičky v Praze, jak byly ty povodně. V Jičíně ani ve Kbelnici ne. Nikdy nic.
 17. Zatím ne, ale chtěl bych. Prase nebo tak. Vzadu je takovej rozpadlej chlívěk nebo tak. Tam by to šlo, ale nemám na to teď prachy, vše je drahý teď. A pěstovat nic nechci ani nebudu. Koupím si, co chci a neřeším.
 18. No jasný, já sem hlavně po rozvodu chtěl, chtěl sem mít klid. Klid od všeho. Tohle se mi tady povedlo. Jako znám se s lidma, ale domů si je neberu (smích).
 19. Já strach nemám, ale už jen kvůli malýmu jo. Sem za to rád i teď zpětně.
 20. Jó, tady je to dobrý. Všechno tu je. Nebo jako víte jak, všechno je blízko. Já jezdím rád na kole a dostanu se všude. Mám rád fotbal a na kole na staďáku sem zadem za 10 minut na hřišti v Jičíně. Pivko tady točej v hasičárně prakticky každý den.
 21. Chodím na crossfit. Je to každý úterý v Jičíně. Pohoda. Jinak nic, ale chodil sem i před tím. Běhal sem, ale to už nedělám. To ale není ovlivněný tým, kde teď žiju, ale svojí lenorou. Tu mám tě strašnou.
 22. No pochopitelně. Je to tak. Jako sou tady lidi, co se straní, ale to je čistě jejich věc. Nikdo je nenutí tak ani tak. *Myslíte, že jste takzvaně zapadl do vesnice?* To jo. Lidi mě tady berou si myslím. Ale svoje si hlídám.
 23. Máme perfektní vztah. Na pohodičku. Tady si není na co stěžovat. Spíš naopak. Ale já to měl dobrý i v paneláku v Jičíně.

24. Vlastně jako takhle tady nic moc není, ale sousedi se scházíme. Jinak to není problém. Jak kdo chce.
25. Určitě, děláme škarpování silnic, dělám na hasičských soutěžích. *Škarpování?* Musím se přiznat, že nevím, co si mám pod tímto pojmem představit? Úklid vesnice, jako komplet. Prostě uklidíme všechno. Silnice, chodníky, dětské hřiště. Fakt celou vesničku. Ale do politiky mě netahejte.
26. To ani ne. *Ani třeba bohoslužby?* Ty tady nejsou. Ve Kbelnici nic nemáme. Nebo je tradice pivo v hasičárně (smích)? Nic, prostě nic.
27. Víc života. Myslím si, že by vesnice mohla žít víc. Přeci jen je tady dost nových, včetně mě, a hlavně ty starousedlíci nás tolik neberou mi přijde. Možná proto tady nic moc není.
28. Jo, jsou dobrý, občas je využívám. Víte co, vlak tady není jo, ale busy jsou dobré. Valej tady furt. Do města, do Jičína. Třeba na pivko za kamarádama.
29. No tak to vůbec. Tady sem spokojený a když mám kluka, tak on taky. Bylo to to nejlepší, co sem od rozvodu udělal. Dalo by se říct, že sem si splnil takový ten dětský sen.
30. Až tohle bude někdo číst, tak ať ví, že vesnice je super. Všichni ať sem jdou bydlet (lehký úsměv). Nejlíp do Kbenice (smích). Každopádně díky. Ať se daří.

5 Výsledky

5.1 Výsledky otázek číslo 1.

Otázky byly respondenty vnímány pozitivně. Nebyly pokládány způsobem, který by mohl působit podbíživě, ani nadřazeně. Díky tomuto lze konstatovat, že všechny rozhovory v tomto směru proběhly kladně a bez jakýchkoli komplikací, tedy splnily svůj účel.

5.2 Výsledky otázek číslo 2.

Z vyhodnocení odpovědí jasně vyplývá, že z ekonomického hlediska migrace nebyla vyloženě uskutečněna. Nikdo z uvedených 7 migrantů (respondentů) neměl ekonomický důvod k tomuto svému kroku, tedy ke změně svého bydliště. Zde nelze započítat 2 respondenty, kteří svoji nemovitost na venkově nepořídli z vlastních finančních zdrojů, ale získali ji v dědickém řízení. Ti dle svého vyjádření neměli možnost jiné volby, právě vzhledem k ekonomické a sociální situaci. To tedy znamená, že se nejednalo o ekonomickou migraci v pravém slova smyslu.

Velmi zajímavým zjištěním bylo to, že ani jeden z respondentů neměl pocit ekonomické nouze, a to i přesto, že se vzájemné finanční prostředky respondentů velmi lišily.

5.3 Výsledky otázek číslo 3.

Odpovědi na sociální otázky ukázaly, že migranti se do vesnic stěhují i díky znovu získané anonymitě, pocitu bezpečí a zdravé přírodě, ve smyslu lepšího životního prostředí na vesnici oproti městu. Toto byly 3 otázky, na které všichni respondenti odpověděli pozitivně.

Dále se ukázalo, že dalším důvodem pro migraci u všech migrantů byla dostupnost občanské vybavenosti vzhledem ke svému novému domovu, a to i přes to, že se přímo v jeho novém bydlišti prakticky nic nenacházelo.

5.4 Výsledky otázek číslo 4.

Výzkumníkem bylo jasně zjištěno, že otázka tradic a kultury není pro migranty z Jičína příčinou pro jejich migrování v rámci Jičínského regionu. Jednalo se o ojedinělé náznaky

tohoto důvodu, a proto jej v žádném případě nelze v Jičínském regionu zevšeobecnovat. Spíše se v tomto ohledu jednalo o roli opačnou, náhodnou, nedůležitou pro migranty.

5.5 Výsledky otázky číslo 5.

Tato otázka splnila svůj účel, jelikož ukázala, že respondenti měli důvěru výzkumníka a tím pádem jejich odpovědi byly dle pocitů a myšlenek věrohodné.

5.6 Výsledky literární rešerše proti získaným datům z výzkumu.

Srovnání jednoznačně ukázalo, že nelze paušalizovat všechny informace z odborných publikací, jelikož je Jičínský region v tomto směru specifický. Z tohoto důvodu jej nelze „škatulkovat“ do předem definovaných statistik a tvrzení.

Z tohoto důvodu se prokázalo jednoznačně správné provést samotný výzkum v tomto regionu, aby bylo možné získat relevantní data, která byla následně vyhodnocena a použita k vyhodnocení cíle práce.

6 Diskuze

Jistě se nabízí otázka, proč byly jednotlivé otázky řazeny do uvedených skupin a proč byly položeny zrovna tyto otázky a takto formulované. Otázky, jak je v práci uvedeno, byly rozděleny do pěti skupin. Skupiny 1 a 5 nebyly pro samotný výzkum nijak důležité, ale měly navodit příjemnou atmosféru a klidný průběh rozhovorů, včetně jeho ukončení. Zjistit základní informace o respondentech. Jednalo se tedy o otázky tzv. kontaktní.

Skupiny otázek 2 až 4 byly tím hlavním zdrojem informací pro sběr dat pro samotný výzkum, aby následně mohla být tato data analyzována a vyhodnocena tak, aby vedla k cíli této práce ve smyslu jej ověřit, popřípadě vyvrátit.

Skupina 5, kde byla položena pouze jedna otázka, je výzkumníkem také hodnocena kladně, jelikož splnila svůj účel.

Ze 7 dotazovaných byli 4 muži a 3 ženy.

6.1 Skupina otázek číslo 1

V tomto ohledu byly tyto otázky položeny správně a měly své místo v uvedených rozhovorech, jelikož se nestalo, že by osoba respondenta odmítla odpovědět na nějakou otázku, z výše uvedených. Vždy byla na otázku získána odpověď. Všeobecně lze tedy všechny rozhovory v tomto směru hodnotit kladně.

6.2 Skupina otázek číslo 2

Jednalo se tedy o otázky ekonomického charakteru. Tyto otázky zjišťovaly finanční situace respondentů ve smyslu jejich finančního zabezpečení, ale i finančních možností. To, zda byly motivem migrace nebo naopak její překážkou. V tomto směru bylo důležité zjistit, jak samotní migranti přišli k nemovitosti na vesnici v Jičínském regionu. Z provedeného šetření byla zjištěna zajímavá data z hlediska genderového rozdělení.

Všechny ženy měly osobní vztah na bázi manželství nebo partnerství, se 3 respondenty (každá s jedním, svým partnerem). Na tom by nebylo nic zajímavého, ale všechny 3 ženy neměly potřebu starat se o finanční prostředky svých manželů (druhů). Všechny 3 dotazované shodně uváděly, že se o finanční zabezpečení a zabezpečení bydlení nestarají a nechávají to na svých mužích.

Dle jejich odpovědí byly spokojeny s takto nastavenou skutečností. Tato zjištěná informace není zcela ekonomického rázu, jedná se spíše o velmi zajímavý sociální jev, který je důležitý pro další analýzu z hlediska vyhodnocení pravdivosti či nepravdivosti hypotézy práce.

Také bylo zjištěno u mužských respondentů, že i když se jejich příjmy liší, a to v poměrně velkých částkách, berou je všichni jako dostatečnou odměnu za svou práci a k tomu, aby žili s rodinami spokojeně ve svých nových domovech. S tím je spojena otázka údržby, rekonstrukce apod. Ani jeden z uvedených respondentů (včetně žen), nevyjádřil pocit problému, že by si nemohl udržet svoje nové bydlení ve stavu, který je pro něj vyhovující.

Ani jedna z dotazovaných osob nemá problém s dojížděním za prací (pokud pracují) ze svého nového bydliště ani s náklady s tím spojenými. Nikoho tato situace ekonomicky nevyčerpává ani jinak neznepokojuje.

Respondenti se shodují, že náklady jsou vyšší na vesnici, kde v současné době bydlí, než ve městě Jičíně, kde bydleli předtím. U 3 ze 4 respondentů (dáno tím, že 3 respondenti neřeší ekonomickou stránku věci) je to dané tím, že si museli sjednávat půjčky, a to buď na samotnou koupi, nebo následnou rekonstrukci či inovaci domu. Tedy na to, aby mohli žít dle svých představ.

Níže uvedená tabulka poukazuje na vybrané a uchopitelné otázky ve smyslu odpovědi pozitivní x negativní. Tedy otázky, které jdou takto srovnat. Čísla otázek souhlasí s výše uvedeným seznamem otázek.

Tab. 4: vybrané otázky z okruhu č. 2.

Otázka č.	Otázky skupiny č. 2. ekonomické		
	POZITIVNÍ	NEGATIVNÍ	ROZDÍL
9	4	3	1
11	7	0	7
14	4	3	1

Zdroj: vlastní.

Srovnání výsledků v tabulce je již výše popsáno a rozebráno.

6.3 Skupina otázek číslo 3

Jednalo se tedy o otázky tzv. sociální. Tyto otázky měly zjistit sociální vnímání a vazby na sociální dění u respondentů. To, zda bylo motivem migrace uvedených 7 respondentů sociální myšlení.

V tomto směru bylo důležité zjistit, zda sociální vnímání jednotlivce nebo skupiny lidí v rámci vesnice napomohlo k samotné migraci.

V tomto okruhu otázek vyplynulo, že ze 7 respondentů mělo zájem získat a udržet si svoji anonymitu všech 7. Jedná se o velmi zajímavou skutečnost, která byla výzkumem zjištěna.

Tomuto přecházely otázky ohledně sociální vazby imigrantů a starousedlíků, kdy byla zjištěna data, která uvedené tvrzení jen podtrhává. Respondenti nemají potřebu vyhledávat nové sociální vazby v rámci vesnice. Touží právě po uvedené anonymitě a s tím mají spjatý termín „klid“. Dají přednost raději svému „teplu domova“, než aby získávali nové kontakty. Tato skutečnost byla zjištěna u 5 ze 7 respondentů.

Vztahy, které bychom mohli nazvat v kontextu práce sousedskými, mají 3 ze 7 respondentů, což je také zajímavé zjištění.

Zajímavou otázkou byla otázka prestiže, kdy se k tomuto tématu respondenti stavěli buď jednoznačně ano, celkem 5 respondentů, či jednoznačně ne, což byl 1 respondent a jeden respondent to jako otázku prestiže nevnímal, ale jeho kamarádi ano, což ho dovedlo k myšlence, že tomu tak skutečně je, tedy se přiklonil na stranu prestiže v pozitivním slova smyslu.

Otázka bezpečnosti byla jedním z rozhodujících faktorů, jelikož i zde se všichni respondenti shodli, že je to pro ně důležitá otázka, protože nyní se cítí bezpečněji než v minulých bydlištích.

Otázkou životního prostředí, tedy otázkou zdraví, bylo shodně respondenty uvedeno, že je venkov vyhovujícím prostředím a ve srovnání s městem je rozhodně zdravější, lepší a přijatelnější než ve městě. Bylo zjištěno, že tato otázka byla pro migranty důležitá a všichni nyní kladně hodnotí současný stav životního prostředí ve svém novém bydlišti oproti tomu, jak to bylo v jejich bydlišti předchozím.

Zajímavý výsledek byl zjištěn výzkumníkem u respondentů v otázce seberealizace, a to jak v ohledu své vlastní „venkovské“ soběstačnosti, tak i ve smyslu seberealizace prostřednictvím svých zájmů a koníčků (aspekt vesnice zde nehrál roli). Zájmy respondentům zůstaly. Pouze se změnila místa jejich realizace. Oproti tomu seberealizace v ohledu soběstačnosti byla zanedbatelná. Chov hospodářských zvířat, který venkov umožňuje, nebyl ani u jednoho respondenta zjištěn. Pěstování ovoce a zeleniny bylo zjištěno aktivně pouze u 1 respondenta.

Pozoruhodný výsledek přinesly otázky na vybavenost obcí (v tomto směru vesnic), které se v Jičínském regionu nacházejí. Všichni respondenti shodně uvedli, že v jejich vesnici prakticky nic takového, jako je občanská vybavenost, kterou oni potřebují, neexistuje. To by se mohlo na první pohled zdát jako negativní jev. Ovšem v tomto kontextu opět všichni respondenti shodně uvedli, že je vše na dosah ruky. Tedy, že vše, co potřebují, mají dostupné bez vynaložení většího fyzického či materiálního úsilí.

Níže uvedená tabulka poukazuje na vybrané a uchopitelné otázky ve smyslu odpovědi pozitivní x negativní. Tedy otázky, které lze takto srovnat. Čísla otázek souhlasí s výše uvedeným seznamem otázek.

Tab. 5: vybrané otázky z okruhu č. 3.

Otázka č.	Otázky skupiny č. 3. sociální (enviromentální)		
	POZITIVNÍ	NEGATIVNÍ	ROZDÍL
15	7	0	7
16	7	0	7
17	6	1	-6
18	7	0	7
19	7	0	7
20	7	0	0
21	3	4	-1

Zdroj: vlastní.

Srovnání výsledků v tabulce je již výše popsáno a rozebráno.

6.4 Skupina otázek číslo 4

Poslední výzkumnou skupinou otázek byly otázky týkající se tradic a kultury. Tyto otázky měly zjistit, zda hrál tento aspekt roli v migraci obyvatel z Jičína do Jičínského regionu směrem na venkov.

Interesantním zjištěním, které se potvrdilo u všech 7 respondentů, bylo, že nikdo z nich neznal žádné tradiční dění ani tradiční zvyky vesnice, kam se přistěhoval, a to přesto, že například obec Březina tradiční akce pořádá.

V tomto ohledu platí také to, že jedinou společenskou akcí, kterou nelze nazvat kulturní (v jistém slova smyslu lze), je úklid vesnice, ale toho se účastnili 3 respondenti a pozoruhodné je, že tito 3 respondenti byli ze stejné vesnice, Kbelnice. Z ostatních vesnic se respondenti neúčastnili úklidových ani kulturních akcí.

Další otázkou ohledně zapojení se do chodu vesnice formou samosprávy, bylo výzkumníkem zjištěno, že kromě 1 respondenta, který je v zastupitelstvu obce, nemá nikdo zájem aktivně se zapojovat do vedení obce touto, ale ani žádnou jinou formou. Z dat získaných od respondentů bylo nadále zjištěno, že pouze 3 ze 7 chybí lepší kulturní život na vesnici, což je spojené opět s uvedenou anonymitou.

Otázkou v obecné části rozhovoru bylo u 1 respondenta zjištěno, že pro něj bydlení na venkově bylo otázka tradice, jelikož svůj nový dům zdědil a chtěl v toto domě zůstat.

Neméně zajímavé zjištění bylo v oblasti dopravy. Bylo zjištěno, že 3 respondenti využívají jiný dopravní prostředek než automobil, konkrétně autobus.

Oproti tomu se všichni respondenti jednoznačně shodli, že nelitují svého rozhodnutí. Všichni respondenti jsou se svým rozhodnutím migrovat spokojeni a nelitují toho. Neměnili by, což je také zajímavé zjištění.

Níže uvedená tabulka poukazuje na vybrané a uchopitelné otázky ve smyslu odpovědi pozitivní x negativní. Tedy otázky, které jdou takto srovnat. Čísla otázek souhlasí s výše uvedeným seznamem otázek.

Tab. 6: vybrané otázky z okruhu č. 4.

Otázka č.	Otázky skupiny č. 4. kulturní a tradice		
	POZITIVNÍ	NEGATIVNÍ	ROZDÍL
22	3	4	-1
23	3	4	-1
24	0	7	-7
25	3	4	-1
26	0	7	-7
27	0	7	-7
28	3	4	-1
29	7	0	7

Zdroj: vlastní.

Srovnání výsledků v tabulce je již výše popsáno a rozebráno.

6.5 Skupina otázek číslo 5

Tzv. zdvořilostní otázka byla položena z důvodu vlastního ukončení výzkumu. Forma poděkování výzkumníka respondentovi za jeho čas, ochotu a odpovědi, které byly důležité pro analýzu.

6.6 Srovnání rešerše proti datům z výzkumu

Srovnáním literární rešerše uvedené v práci a provedeného a uvedeného výzkumu v práci najdeme několik nesrovnalostí.

V práci je uvedeno tvrzení Drbohlav, kol. (2010), že důvody migrace byly a jsou z důvodu válek, popřípadě náboženství. Toto tvrzení nebylo výzkumem potvrzeno, tedy se v současné době Jičínského regionu tato forma migrace netýká. Zde je nutno dodat, že Česká republika není v současnosti ve válečném konfliktu s žádnou jinou zemí.

V práci je také uvedeno, že nejčastější příčinou migrace je v dnešní době v globálním měřítku ekonomická migrace, na což ukazuje ve své práci Hass, Castles, Miller (2019), ale i toto tvrzení nelze dle výzkumu a zjištěných dat aplikovat na Jičínský region. Byť bylo zjištěno, že je ekonomická situace pro migranty důležitá, ale ne ve smyslu migrace, schopnosti udržet si svůj životní styl.

V otázce anonymizace, kterou ve své práci uvádí Eriksen (2008) bylo v Jičínském regionu zjištěno za pomoci výzkumu, že v současnosti to také není zcela správné tvrzení. Tedy že město je více anonymní než vesnice, jelikož všichni uvedení respondenti uvedli, že nyní (na vesnici) mají větší anonymitu, než měli dříve ve městě, v Jičíně.

Ve vnímání životního prostředí bylo výzkumem potvrzeno tvrzení (Blažek 2004), že se všeobecně míní, že životní prostředí je lepší na venkově než ve městě.

7 Závěr

Hlavním cílem práce bylo prokázat, zda v Jičínském regionu dochází k opačnému trendu migrace obyvatel, tedy stěhování lidí z města do přilehlého venkovského prostoru.

Prvotní hypotéza byla potvrzena na základě provedeného výzkumu pomocí strukturovaného rozhovoru u vybraného vzorku respondentů.

Řízené rozhovory byly provedeny se všemi respondenty, se kterými bylo možno rozhovor uskutečnit (udělili souhlas se zpracováním svých odpovědí), a kteří zároveň splňovali kritérium lokace a délky trvalého pobytu v dané venkovské oblasti. Celkem bylo provedeno 7 rozhovorů (4 muži a 3 ženy). Provedeným výzkumem byly zjištěny tři nejzásadnější důvody migrace obyvatel z Jičína do vesnic regionu.

Jedním z nich je **anonymita**, na které si respondenti zakládali. Vyšlo najevo, že pro nové migranty je tato skutečnost velmi důležitá a požadují ji. Což vede k vyvrácení všeobecné teze, že na vesnici je anonymita tabu. Dané tvrzení lze uplatňovat pouze ve vztahu k Jičínskému regionu.

Dalším významným důvodem opačného trendu migrace v Jičínském regionu je otázka **životního prostředí** a jeho lepšího stavu na vesnici než ve městě. O tomto zjištění lze tvrdit, že se shoduje se všeobecným povědomím.

Posledním významným faktorem je otázka **bezpečnosti**, která byla pro dotazované migranty velmi důležitá. I tato zjištěná skutečnost je všeobecně známá a shoduje se se všeobecným trendem.

Za zmínku ještě stojí důležitost občanské vybavenosti v dojezdové vzdálenosti od místa trvalého bydliště pro migranty, kteří potvrdili trend migrace obyvatel z města do přilehlých vesnic. Tento fakt byl ale zahrnut již ve výběru vymezení venkovského prostoru v regionu.

Cíl práce, že skutečně a jednoznačně dochází k trendu migrace lidí z města Jičína do vesnic Březina, Holín a Kbelnice, tedy k migraci v rámci Jičínského regionu, potvrdila i statistická data. V uvedených vesnicích došlo v čase k nárůstu počtu imigrantů.

Pomyslnou poslední tečkou potvrzující zadanou hypotézu je fakt, že ani jeden z dotazovaných respondentů, svého rozhodnutí migrovat na venkov nelituje.

8 Literatura

8.1 Knižní odborná literatura

1. Augustin JO. 2001. Velká encyklopedie měst a obcí ČR. Arbor a, s., Sokolov.
2. Battistella GR. 2014. Global and Asian Perspectives on International Migration. Springer – Verlag GmbH, Berlin.
3. Baršová AN, Barša PA. 2005. Přistěhovalectví a liberální stát. Masarykova univerzita v Brně, Brno.
4. Bartoň MI. 2008. Jičínsko. Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně, Jičín.
5. Beever AN. 2014. The Second World War. W and N, London.
6. Bernard JO. 2006. Sociální integrace přistěhovalců z velkoměsta na vesnici v České republice a v Rakousku. Sociologický ústav Akademie věd ČR, Praha.
7. Betts AL. 2021. The Wealth of Refugees. Oxford University Press, Oxford.
8. Bílková EV, Bílek KA. 1988. Města ČSSR: Jičín. PRESSFOTO, Praha.
9. Blažek BL. 2004. Venkovy. ERA vydavatelství, Brno.
10. Brinkmann SV. 2015. InterViews. Sage Publications, Thousand Oaks.
11. Brouček ST, kol. 2017. Migrace z České republiky po roce 1989 v základních tematických okruzích. Etnologický ústav AV ČR, Praha.
12. Cash PH, Stanković TI, Štorga MA. 2016. Experimental Design Research. Springer, Hamburk.
13. Cervone JO. 2022. Personality: Theory and Research, 15th Edition. John Wiley & Sons Inc, Hoboken.
14. Collier PA. 2015. Exodus, How Migration Is Changing Our World. Oxford University Press, Oxford.
15. Cohen RO. 2019. Migrace - Stěhování lidstva od pravěku po současnost. Mapcards, Praha.
16. Cesar JA. 1985. Ideologie Britského imperialismu. Orientální ústav ČSAV, Praha.
17. Dawson CA. 2019. Introduction to Research Methods 5th Edition. Little, Brown Book Group, Boston.
18. Drbohal DU, kol. 2010. Migrace a (i)migranti V Česku. Sociologické nakladatelství Slon, Praha.
19. Emmert FA. 2018. Zrození republiky: národní revoluce 1918. Knižní klub, Praha.
20. Erikson TH HY. 2008. Sociální a kulturní antropologie. Portál, Praha.
21. Fiala PE, Krutílek ON, Pitrová MA. 2018. Evropská unie. Centrum pro studium demokracie a kultury, Brno.
22. Fialová LU, Horská PA, Kučera MI, Maur ED, Musil JI, Stoukal MI. 1996. Dějiny obyvatelstva českých zemí. Mladá fronta, Praha.
23. Francek JI. 1996. Jičín – Brána do Českého ráje. Východočeská tiskárna, Pardubice.

24. Francek JI. 2010. Dějiny Jičína. Rybka Publishhers, Praha.
25. Haas DE HE, Castles ST, Miller MA. 2019. The Age to Migration. Bloomsbury Publishing PLC, London.
26. Harkiolakis NI. 2017. Quantitative Research Methods: From Theory To Publication. Independent publishing platform CreateSpace, London.
27. Hirt TO, Jakoubek MA. 2005. Soudobé spory o multikulturalismus a politiku identit. Aleš Čeněk, Plzeň.
28. Judt TO. 2010. Postwar a History of Europe Since 1945. Randon House UK, London.
29. Kingsley PA. 2016. Nová Odyssea. Kniha Zlín, s. r. o., Zlín.
30. Krystlík TO. 2010. Zamlčené dějiny 2. Beta Books, Praha.
31. Kubátová HE. 2017. Proměny příměstského venkova a venkovské každodennosti. Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc.
32. Kučera MI. 1994. Populace České republiky 1918 – 1991. Sociologický ústav AV ČR, Praha.
33. Langhammerová JI. 2017. České tradice v proměnách času. Lidové noviny, Praha.
34. Maříková PA. 2005. Vylidňování českého venkova – minulost a současnost. PEF ČZU, Praha.
35. Mavroudi EL, Nagel CA. 2016. Global Migration: Patterns, processes, and politics. Routledge, London and New York.
36. Meriamm SH, BR, Tisdell EL, JA. 2019. Qualitative Inquiry and Research Desing. John W. Creswell, Ann Arbor.
37. Michalíková PA. 2019. Jdi na venkov!. Arbor vitae, Praha.
38. Mikulík OL, Vaiskar AN, Novotný ZD. 2002. Soupis obcí, okresů a krajů České republiky. Regiograph, Brno.
39. Money JE, Lockhart SA. 2021. Introduction to International Migration. Taylor & Francis Ltd, Milton Park.
40. Nassar JA, RA. 2009. Globalization & Terrorism. Rowman & Littlefield, Lanham.
41. Nesser PE. 2015. Islamist Terrorism in Europe. Oxford University Press, Oxford.
42. Nešpor ZD. 2002. Reemigranti a sociálně sdílené hodnoty: prolegomena k sociologickému studiu českých emigračních procesů 20. století se zvláštním zřetelem k západní reemigraci 90. let. Sociologický ústav Akademie věd České republiky, Praha.
43. Overy RI. 2018. World War I. Dorling Kindersley Ltd, London.
44. Peri GO. 2016. Economics Of International Migration. World Scientific Publishing Co Pte Ltd, Singapore.
45. Pikna BO. 2010. Evropský prostor svobody, bezpečnosti a práva. Linde, Praha.
46. Raymer JA. 2008. International Migration in Europe - Data, Models and Estimates. John Wiley & Sons Inc, New Jersey.
47. Rogers RI. 2001. Handbook of Diagnostic and Structured Interviewing. The Guilford Press, New York.
48. Rupnik JA. 2018. Střední Evropa je jako pták s očima vzadu, O České minulosti a přímonosti. Novela bohemika, Praha.

49. Rychlík JA. 2002. Rozpad Československa. AEP - Academic Electronic Press, Bratislava.
50. Samers MI. 2016. Migration. University of Kentucky, Lexington.
51. Scholten PE. 2022. Introduction to Migration Studies. Springer Nature Switzerland AG, Cham.
52. Sebestyen VI. 2011. 1989 Pád východního bloku. Computer Press, a. s., Brno.
53. Shukla NI, Suleyman CH. 2016. The Good Immigrant. Little, Brown and Company, Boston.
54. Solterer HE, Joos VI. 2022. Migrants Shaping Europe, Past and Present. Manchester University Press, Manchester.
55. Stellner FR. 2006. Hospodářské dějiny. Oeconomica, Praha.
56. Šimon MA. 2011. Únik z města na venkov: Geografické rozhledy. Sociologický ústav Akademie věd ČR, Praha.
57. Šimon MA. 2014. Exploring Counterurbanisation in a Post-Socialist Context: Case of the Czech Republic. John Wiley & Sons, Ltd, New Jersey.
58. Štica PE. 2010. Migrace a státní suverenita. Pavel Mervart, Červený Kostelec.
59. Thoß BR, Volkmann HA, ER. 2002. Erster Weltkrieg, Zweiter Weltkrieg. Ferdinand Schöningh, Paderborn.
60. Vigil SA. 2022. Land Grabbing and Migration in a Changing Climate. Taylor & Francis Ltd, Milton Park.

8.2 Závěrečné práce

1. Bartáková V. 2019. Migrace a migrační teorie [Bc.]. VŠ Ambis, Praha.

8.3 Internetové zdroje

1. ČSÚ. 2023. Charakteristika okresu Jičín. Český statistický úřad.cz. Available from https://www.czso.cz/csu/xh/charakteristika_okresu_jicin (accessed february 2023).
2. ČSÚ. 2023. Statistický bulletin – Královéhradecký kraj – 1. až 3. čtvrtletí 2022. Český statistický úřad.cz. Available from <https://www.czso.cz/csu/czso/d-obyvateľstvo-predbezne-vysledky-br1h08bt7h> (accessed february 2023).
3. Hanzl P. 2023. Holín – oficiální web obce. Holin.cz. Available from <https://www.Holin.cz> (accessed february 2023).
4. Migrace S. 2023. Ukrajinská uprchlická krize: Aktuální situace. Člověk v tísni.cz. 2023. Available from <https://www.clovekvtisni.cz/ukrajinska-krize-v-historickem-kontextu-8589gp> (accessed february 2023).

5. RIS. 2023. Místopisný průvodce po České republice – Březina. Mistopisy.cz. Available from <https://www.risy.cz/cs/vyhledavace/obce/549070-brezina> (accessed february 2023).
6. RIS. 2023. Místopisný průvodce po České republice – Holín. Mistopisy.cz. Available from <https://www.mistopisy.cz/pruvodce/obec/9643/holin/pocet-obyvatel/> (accessed february 2023).
7. RIS. 2023. Místopisný průvodce po České republice – Kbelnice. Mistopisy.cz. Available from <https://www.risy.cz/cs/vyhledavace/obce/549169-kbelnice> (accessed february 2023).
8. Smolík F. 2023. Obec Kbelnice. Kbelnice.cz. Available from <https://www.obeckbelnice.cz/> (accessed february 2023).
9. Valenta L. 2023. Březina. Obec Březina.cz. Available from <https://www.brezina-obec.cz/> (accessed february 2023).
10. Město Jičín. 2023. Informace o městě Jičíně. Mujicin.cz. Available from <https://www.mujicin.cz/informace-o-meste-jicine/d-1279844> (accessed february 2023).
11. Město Jičín. 2023. Probíhající investiční akce. Mujicin.cz. Available from <https://www.mujicin.cz/probihajici-investicni-akce/ds-29743/p1=89962> (accessed february 2023).
12. Město Jičín. 2023. Připravované investiční akce. Mujicin.cz. Available from <https://www.mujicin.cz/pripravovane-investicni-akce/ds-29620/p1=87899> (accessed february 2023).
13. Město Jičín. 2023. Rozvoj města, projekty, územní plánování, GIS, dotace. Mujicin.cz. Available from <https://www.mujicin.cz/rozvoj-mesta-projekty-uzemni-planovani-gis-dotace/ms-87809/p1=87809> (accessed february 2023).

9 Seznam tabulek

Tab. 1: Počet obyvatel Královéhradeckého kraje:	24
Tab. 2: Vývoj obyvatel Jičína a okresu Jičín ve vybraných letech:	27
Tab. 3: Vývoj počtu imigrantů a emigrantů v Jičíně v letech 2012 až 2021:	30
Tab. 4: vybrané otázky z okruhu č. 2.	56
Tab. 5: vybrané otázky z okruhu č. 3.	58
Tab. 6: vybrané otázky z okruhu č. 4.	59

10 Seznam použitých zkratk a symbolů

Apod.	a podobně
Atd.	a tak dále
ČR	Česká republika
ČSR	Československá republika
ČSSR	Československá socialistická republika
EU	Evropská unie
Home office	práce z domov
IZS	integrované záchranné složky
Např.	na příklad
PČR	Policie České republiky
Rychnov nad K.	Rychnov nad Kněžnou
Tzv.	tak zvaně
USA	Spojené státy Americké